

Høringssvar over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet
(Løsning af ”dobbeldækningsproblematikken” og en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen)

Indhold:

1. Høringssvar fra SAT-Gruppen
2. Høringssvar fra Cybercity A/S
3. Høringssvar fra 3
4. Høringssvar fra Forbrugerrådet
5. Høringssvar fra Forbrugerombudsmanden
6. Høringssvar fra DI-ITEK
7. Høringssvar fra Teleklagenævnet
8. Høringssvar fra Telia Danmark
9. Høringssvar fra TDC A/S
10. Høringssvar fra Dansk IT
11. Høringssvar fra Datatilsynet
12. Høringssvar fra Konkurrencestyrelsen
13. Høringssvar fra Dansk Energi
14. Høringssvar fra Advokatrådet

Høringssvar fra:

SAT-Gruppen

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2300 København Ø

Att.: mk@itst.dk

- ADVOKATFIRMAET
BRANDT LAURITZEN
- ØVEKEMNEN
DK-1111 KØBENHAVN K
- TEL: +45 27 88 99
FAX: +45 27 68 03
- CVR: 2559 1102
ADVOKATFIRMAET A/S

8. august 2008
J.nr. 0550-2

Høringssvar over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

Som advokat for SAT-gruppen skal jeg hermed fremsætte mine bemærkninger til IT- og Telestyrelsens forslag til ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Jeg har samtidig modtaget tilkendegivelser om, at nærværende høringssvar støttes af Telia, Sonofon og Cybercity.

IT- og Telestyrelsen har ved brev den 4. juli 2008 sendt et udkast til lovforslag i høring, der bl.a. indeholder et forslag til løsning på problemet med dobbeltdækningen.

Forslaget fra IT- og Telestyrelsen er identisk med den "samlerabat", som TDC selv har introduceret, men som ikke har været muligt at implementere inden for rammerne af den nuværende lovgivning.

Høringen er et resultat af den løsningsmodel på dobbeltdækningsproblemet, som TDC indførte TDC den 1. oktober 2006. En løsningsmodel som indebar, at TDC hævdede prisen for telefonabonnementer for kunder uden bredbånd. Samtidig introduceredes "samlerabat", hvor TDC gav fastnetkunderne en rabat, hvis de samtidig havde bredbånd. TDCs praksis for udbetaling af rabatten blev som bekendt underkendt af Teleklagenævnet den 9. oktober 2007, da den forudsatte udveksling af oplysninger om andre selskabers slutkunder internt i TDC mellem TDCs engros og detail-afdelinger.

Samme løsningsmodel gav samtidig anledning til en del kritik fra branchen, idet det blev anført, at de negative markedsmæssige effekter af TDCs løsningsmodel var identiske med effekterne af en lignende løsningsmodel, som Folketinget i efteråret 2005 netop havde forkastet på grund af negative markedsmæssige konsekvenser.

Det blev således anført, at andre bredbåndsudbydere ville være afskåret fra at tilbyde samme "samlerabat" som TDC, da TDC netop havde valgt at udbetale rabatten til egne fastnetkunder. Endvidere blev det fremført, at løsningsmodellen, var konkurrenceforvridende ift. andre teknologier, såsom Voice over IP (VoIP) og mobil-telefoni.

Dette skyldtes, at TDC i sin løsningsmodel anvendte en rabat udløst af bredbåndsprøduktet til at rabattere sin fastnettelefoni, så denne kunne fremstå billigere i konkurren-
cen med andre teknologier, såsom VoIP og mobil.

SAT-gruppen er modstandere af den foreslåede ændring af teleloven, da den blot legaliserer TDCs hidtigere praksis om samlerabat.

SAT-gruppen kan ikke tilslutte sig en sådan ændring af teleloven, da TDCs samlerabat som anført er konkurrenceforvridende ift. andre operatører og teknologier, ligesom TDCs løsningsmodel ikke varetager slutbrugernes interesser.

Fortsat overbetaling til TDC

Formålet med at finde en løsning på dobbeltdækningsproblemet har fra starten været at fjerne den overbetaling, som finder sted til TDC når den enkelte forbruger både har fastnettelefon og bredbånd på den samme forbindelse.

Denne situation betyder, at TDC opkræver betaling to gange for den samme ydelse. IT- og Telestyrelsen konstaterede i sin dobbeltdækningsanalyse fra 2005, at TDC havde oplevet stigende indtægter, som følge af den dobbelte anvendelse af kundens kobberforbindelse. Samtidig konkluderede IT- og Telestyrelsen at TDC ikke havde valgt at lade denne ekstraintægt komme forbrugerne til gode.

Netop derfor var der behov for at sikre en løsningsmodel som indebar, at forbrugerne fremover ikke fortsat bidrog til overbetalingen til TDC.

TDC offentliggjorde 30. maj 2006 deres egen løsningsmodel på dobbeltdækningsproblemet. Løsningen gik ud på, at TDC hævede prisen for telefonabonnementet for dem, der ikke havde bredbånd. Samtidig brugte TDC denne ekstra indtægt til at sætte telefonabonnementetsprisen ned for de kunder, der også havde bredbånd. Løsningen på overbetalingsproblemet var med andre ord provenu-neutralt for TDC, hvilket TDCs direktør for fastnet bekræftede i medierne.

Med en ren omfordeling af TDCs indtægter sker der ikke en reduktion i den overbetaling, som TDC modtager fra forbrugerne. Den finder nu blot sted på en anden måde. Samlet set er forbrugerne fortsat med at overkompensere TDC for brugen af kobbernettet. Det grundlæggende problem er med andre ord ikke løst.

Et andet problem med TDCs samlerabat er, at TDC efterfølgende har benyttet samlerabatten som løftestang til løbende at hæve prisen på det almindelige telefonabonnement.

Den tekniske forklaring er, at når engrosprisen på delt rå kobber stiger, så er TDC forpligtet af deres egen løsning umiddelbart til at give en større rabat videre til de forbrugere, der både har fastnet og bredbånd på den samme forbindelse.

TDC har dog valgt at kompensere sig selv for denne rabat ved at hæve abonnementsprisen yderligere for de kunder, der kun har en fastnettelefon. Når denne store gruppe af forbrugere betaler ekstra for deres fastnetabonnement, så overstiger det rent faktisk den ekstra rabat, som TDC samtidig giver kunder med delt anvendelse. Samlet set bliver overdækningen til TDC dermed endnu større.

Det er en meget utilfredsstillende effekt af TDCs løsningsmodel – at en model der skulle tilsikre at forbrugerne ikke fremadrettet fortsatte med at overkompensere TDC – rent faktisk fører til, at TDC løbende i stedet hæver sine priser og får en endnu større indtægt fra brugen af kobbernettet.

Skævvridning af konkurrencen

TDCs samlerabat skævvrider konkurrencen på bredbåndsmarkedet og giver forbrugerne en forkert opfattelse af det faktiske priser på TDCs bredbånd.

TDC bruger aktivt sin "samlerabat" til at markedsføre sine bredbånd produkter med rabatten fratrukket. Også selvom rabatten kun bliver givet på fastnetabonnementet – og kun for de kunder, der altså rent faktisk både har en fastnettelefon og bredbånd på den samme forbindelse. Det giver TDC en klar konkurrencemæssig fordel i forhold til de øvrige selskaber på bredbåndsmarkedet – og især de selskaber, der ikke samtidig tilbyder fastnettelefoni via PSTN.

Det er ødelæggende for konkurrencen og dermed den fortsatte udvikling af det danske bredbåndsmarked, at den klart dominerende aktør – TDC – har mulighed for at markedsføre bredbånd med en indbygget rabat på bekostning af de konkurrerende selskaber, der tvinges til at følge denne "fiktive" prissætning i markedet og dermed tilbyde bredbåndforbindelser under den reelle markedspris og dermed også i misforhold med de bagvedliggende engrosomkostninger på kobberet.

Udveksling af oplysninger

En grundlæggende problemstilling forbundet med løsningsmodellen i lovforslaget er, at der med lovforslaget lægges op til, at TDC internt i selskabet får lov til at udveksle oplysninger om andre selskabers slutkunder.

Forbrugeren har i forbindelse med valget af en anden operatør end TDC truffet et aktivt fravalg af TDC som leverandør. Derfor er det også helt uacceptabelt, at disse kunder

skal se, at deres kontaktoplysninger i form af navn og adresse bliver videresendt til TDCs detailforretning.

Denne udveksling af oplysninger kan stride mod persondataloven, da forbrugeren ikke har givet sine personoplysninger til sin bredbåndsleverandør med den intention, at oplysningerne via en underleverandør vil havne hos en tredjepart mhp. at denne tredjepart herefter kan sammensætte særlige tilbud, der kan matche netop den vare som slutkunden har købt.

Derfor er det også helt uacceptabelt, at der lægges op til, at TDCs engrosafdeling fremover kan udlevere oplysninger til TDCs detailforretning om hvilke kunder, der aftager bredbånd fra andre selskaber end TDC.

Denne situation havde været helt utænkelig, hvis TDCs engrosforretning var drevet som et selvstændigt netselskab, der servicerede alle parter på lige fod. Her er det åbenlyst, at det aldrig ville kunne komme på tale, at et enkelt selskab fik udleveret oplysninger om hvilke kunder de andre selskaber havde. Disse vandtætte skotter bør opretholdes, og der bør derfor ikke åbnes op for, at kundeoplysninger kan videregives fra TDCs engrosafdeling til TDC detailafdeling.

Uhensigtsmæssigt forslag til løsningsmodel

IT- og Telestyrelsen ligger med lovforslaget op til et indgreb i engrosledet mod dobbeltdækningen ved at indføre differentierede priser for TDC's engrossalg af PSTN-abonnementer til gensælgere.

IT- og Telestyrelsen foreslår på denne baggrund, at gensælgere skal betale en lavere engrospris for abonnementet – svarende til prisen på delt rå kobber - såfremt der samtidig leveres ADSL på slutbrugers kobberforbindelse.

IT- og Telestyrelsen anfører, at dette engrosindgreb i høj grad minder om princippet om individuel kompensation i detailledet, men at forskellen er, at man ved et engrosindgreb ikke forpligter PSTN-udbyderen til at kompensere slutbrugeren individuelt.

SAT-gruppen finder det umiddelbart positivt, at IT- og Telestyrelsen er blevet opmærksom på, at de forhold, der gælder ved gensalg af PSTN-abonnementer særligt i forbindelse med delt anvendelse af kobberforbindelsen, ikke er rimelige.

I forhold til det aktuelle behov for at sikre mod TDC's dobbeltdækning vurderes forslaget til løsningsmodel dog at være meget utilstrækkeligt. SAT-gruppen er derfor heller ikke enig med IT- og Telestyrelsen i, at dette engrosindgreb minder særligt meget om princippet om individuel kompensation i detailledet.

Fordelen ved indgrebet vil i givet fald være, at gensælgere, når der ses bort fra prissætningen af de gensolgte abonnemeter, vil blive ligestillet med TDC, når slutkunders kobberforbindelse både anvendes til ADSL og PSTN. En logisk konsekvens heraf er imidlertid dermed også, at såfremt en alternativ udbyder skulle ønske at levere ADSL på den gensolgte kobberforbindelse, vil gensælgeren på samme måde som gør sig gældende for TDC i dag, som udgangspunkt kunne opnå dobbeltdækning for omkostningerne til det rå kobber både samlet set og i forhold til den enkelte kobberforbindelse. Dermed er der med den foreslåede løsningsmodel reelt ikke tale om en løsning af dobbeltdækningsproblematikken.

En alternativ bredbåndsudbyder, som ikke samtidig gensælger PSTN-abonnemeter, vil altså som udgangspunkt alene opleve, at dobbeltbetalingen går til gensælgeren i stedet for til TDC. Denne udbyder vil dermed ikke opfatte dette princip som særligt retfærdigt eller som noget, der øger incitamenterne til at udbyde bredbånd.

IT- og Telestyrelsens forslag må derfor vurderes som kontra-produktivt i det omfang IT- og Telestyrelsen ønsker at fremme udbredelsen af bredbånd.

Samtidig vil forslaget ikke afhjælpe problemet med overdækning af omkostningerne på den enkelte kobberforbindelse, når PSTN-forbindelsen leveres af en udbyder der ikke videregiver rabatten til slutkunden og ADSL-forbindelsen via delt anvendelse samtidig leveres af en alternativ udbyder. I denne situation vil PSTN-udbyderen som hidtil modtage fuld dækning af omkostningerne til ledningsvejen gennem betalingen i detailledet. Hertil kommer betalingen i engrosledet, hvor forslaget som skitseret fortsat tillader en overdækning svarende til halvdelen af omkostningerne ved en rå kobber.

For gensælgere af PSTN-abonnemeter er det derimod oplagt, at det er blevet mere attraktivt enten selv at udbyde ADSL på den samme kobberforbindelse eller at få andre selskaber til det. En antagelse om, at den skærpede priskonkurrence på PSTN-abonnemeter af sig selv vil føre til, at dobbeltdækningen samlet set vil forsvinde, er dog næppe realistisk på kort og mellemlangt sigt. SAT-gruppen kan på denne baggrund ikke give sin støtte til forslaget om en løsning af dobbeltdækningsproblematikken gennem en reduktion i prisen for gensalg af PSTN-abonnemeter.

Alternativ løsning

TDCs samlerabat betyder, at telekunderne fortsat sikrer TDC en overbetaling for at anvende telenettet. Det skyldes til dels, at "rabatten" bliver givet på det ikke-konkurrenceudsatte telefonimarked, hvor TDC har en fuldstændigt dominerende position.

En løsning på problemet med dobbeltdækning bør sikre, at forbrugerne får en reel besparelse når de både har fastnet og bredbånd på den samme forbindelse – og dermed fjerner overbetalingen til TDC. Det kan sikres ved at give rabatten på bredbånds-

engrosmarkedet. På dette marked er der en hård konkurrence, der vil sikre, at rabatten fører til reelle prisreduktioner for forbrugerne.

En sådan løsningsmodel har man anvendt i 11 andre europæiske lande til at løse dobbeltdækningsproblemet – uden at dette har nødvendiggjort udvekslingen af oplysninger om andre selskabers kunder internt i de tidligere monopolselskaber.

SAT-gruppen foreslår derfor, at man introducerer en løsningsmodel på det danske dobbeltdækningsproblem, der svarer til den løsningsmodel, som man har valgt i flere EU-lande. Dermed sikres det, at der ikke sker en overkompensation til TDC – ligesom der skabes reelle muligheder for, at besparelsen kan komme den enkelte forbruger til gode. Tilsvarende skabes lige muligheder på tværs af teknologier og på tværs af udbydere.

Alternativt er det muligt at forestille sig en model, hvor rabatten fordeles ligeligt på engrosniveau mellem PSTN og bredbånd. Det vil betyde, at engrosprisen for både PSTN og bredbåndsomkostningerne nedsættes med det samme beløb.

Det vil være muligt at implementere denne løsning uden lovændringer og indebærer udelukkende, at LRAIC-prisen for bredbånd reduceres samtidig med, at der gives en kollektiv kompensation i form af en prisnedsættelse på samtlige PSTN-abonnementer.

Såfremt IT- og Telestyrelsen har behov for yderligere oplysninger kan SAT-gruppens formand Stig Myken, Fullrate A/S kontaktes.

Med venlig hilsen

Mikkel Bansholt Oxfeldt
Advokat

Høringsvar fra:

Cybercity A/S

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø
Sendt til email: mk@itst.dk

København, d. 8. august 2008

J.nr.: kjt/691

Vedr. Høring over IT- og Telestyrelsens udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

IT- og Telestyrelsen (herefter ITST) har med høringsbrev dateret den 4. juli 2008 sendt udkast til ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold i offentlig høring. Der er tale om forslag til ændring af lov i relation til løsning af "dobbeltdækningsproblematikken" samt ønsket om en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen.

Det er samlet Cybercitys vurdering, at ITST's løsningsforslag bør forkastes - ligesom en tilsvarende løsningsmodel blev forkastet af forligskredsen i 2005. Der er behov for en alternativ løsningsmodel, der på en hensigtsmæssig måde løser dobbeltdækningsproblematikken en gang for alle. Det bør ske på en måde, der stiller alle udbydere og teknologier lige, og som understøtter de politiske intentioner om øget konkurrence på markedet, snarere end at favorisere et enkelt selskab og en enkelt teknologi.

Cybercity skal derfor opfordre til, at ITST snarest introducerer en løsningsmodel, som giver fair og lige vilkår for samtlige udbydere og teknologier. Vi skal endvidere opfordre til, at der i denne forbindelse drages nytte af erfaringerne fra andre europæiske lande, hvor man har stået over for identiske og lignende udfordringer - eksempelvis Tyskland, England, Belgien, Holland og senest i Irland¹. Det er vores vurdering, at en engrosmodel baseret på marginalpris for delt anvendelse vil kunne

¹ Jf. http://www.comreg.ie/publications/eircom_appeal_of_comreg_line_share_price_change.583.103158.p.html

løse problemet med dobbeltdækning og skabe fair og lige vilkår mellem udbydere og teknologier. En sådan løsningsmodel er med stor succes indført i en række andre europæiske lande, hvor den effektivt har løst dobbeltdækningsproblemet uden at hæmme konkurrencen på telemarkedet. En sådan model er i øvrigt i Danmark blevet anbefalet af Copenhagen Economics, ligesom en bred kreds af udbydere på telemarkedet netop har peget på denne løsning som den bedst egnede. TDC opponerer mod den pågældende løsningsmodel, da den vil føre til øget konkurrence på markedet.

--- oo 000 oo ---

Cybercity skal i det følgende uddybe selskabets bemærkninger til det fremsendte udkast.

Bemærkningerne opdeles i følgende dele:

- Generelle bemærkninger til forslaget til dobbeltdækningsløsning
- Detaljeret gennemgang af ITST's forslag til ændring af telelovens § 64 samt tilføjelse til telelovens § 51f, samt lovbemærkningerne hertil.

1. Generelle bemærkninger til forslaget til dobbeltdækningsløsning

Det fremgår af ITST's "høringspakke", at der til løsning af den såkaldte dobbeltdækningsproblematik foreslås indført ændring i to bestemmelser. Det drejer sig om en tilføjelse til telelovens § 51f (om omkostningsfordeling på engrosniveau) samt telelovens § 64 (bestemmelsen om forbud mod videregivelse af oplysninger). Det tilsendte skulle angiveligt udgøre en udmøntning af den politiske aftale, som Videnskabsministeriet offentliggjorde den 2. april 2008.

1.1. Den politiske aftale af 2. april 2008

Ud fra den pressemeddelelse, som ministeriet sendte ud, så aftalen ud til at give en fornuftig og rimelig løsning på dobbeltdækningssagen. Under overskriften "Teleaftale

skal både sikre rabat til forbrugerne og effektiv konkurrence", fremgik det således, at partierne bag telefoniløst var nået til enighed om en rabat til de kunder, der både har fastnetabonnement og bredbånd på samme forbindelse.

Det skulle ske med henblik på at imødegå den såkaldte dobbeltdækningsproblematik, der gør sig gældende, når TDC som netejer opnår en omkostningsmæssig overdækning for brug af forbindelsen, når der leveres to tjenester herpå.

Det fremgik af pressemeddelelsen, at:

"rabatten fordeles på engros-niveau mellem selskaberne, der så udbetaler rabatten direkte til deres egne kunder. Rabatten deles ligeligt mellem kundens telefoni- og internetabonnementer, også hvis de to abonnementer er tegnet ved to forskellige selskaber – den såkaldte 50/50-løsning. I forlængelse af aftalen forbereder videnskabsministeren et lovforslag, der giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at sikre aftalen gennemført". (Cybercitys understregning).

Pressemeddelelsen gav således udtryk for, at der var opnået politisk enighed om, at såvel bredbåndsabonnementer og telefoniabonnementer fremadrettet ville blive reduceret med en ligelig andel af den rabat, der hidtil havde været omtalt som "samlerabat". Den nuværende samlerabat indeholder til forskel fra den to-delte rabat, der fremgår af den politiske aftale, alene en rabat på PSTN.

Den politiske aftale giver i øvrigt god mening, eftersom der gennem lang tid havde været kraftig kritik af TDC's PSTN-favoriserende rabatordning, som dels værende konkurrenceforvridende idet TDC er det eneste selskab, der har kunnet drage nytte af selskabets bundlerabat, dels fordi rabatten har været ulovlig at praktisere, idet udbetaling af rabat til kunderne krævede TDC's interne udveksling af oplysninger om konkurrenternes kunder.

Der har siden indgåelsen af den politiske aftale været meget sparsommelige oplysninger fra ITST om, hvad der mere detaljeret ville indgå i den løsning, som ITST ville udarbejde, var Cybercity og den øvrige branche overladt til gisninger. Indenfor rammerne af formuleringerne i ministeriets pressemeddelelse fra 2. april 2008 var det

- efter Cybercitys opfattelse - muligt at skrue et, for alle, acceptabelt kompromis sammen.

Dette kunne eksempelvis gøres ved at fordele rabatten ligeligt på engrosniveau mellem PSTN og bredbånd, således at BÅDE engrosprisen på PSTN og bredbånd bliver lavere. Det kunne gøres på PSTN gennem en kollektiv kompensation - dvs. at alle fastnetabonnementer bliver billigere (også dem uden en bredbåndsforbindelse). På bredbånd ville det udelukkende kræve, at styrelsen beregnede prisen på en delt rå kobber (i dag koster en delt rå kobber hvad der svarer til halvdelen af prisen på en rå kobber forbindelse) og fratrækker rabatten fra denne pris.

Man ville på denne måde få en løsning, der stiller alle lige i konkurrencen, ikke kræver lovændringer og som ville sætte et endeligt punktum i en sag, der allerede har varet alt for længe. En acceptabel løsning var således mulig at opnå for ITST. Cybercity fik i perioden fra 2. april og frem til den 8. juli desværre flere indikationer af, at ITST næppe havde til hensigt at fremkomme med en løsning, der stemte overens med de forventninger, den politiske aftale havde givet.

1.2. Den 8. juli blev det bekræftet, at ITST's løsning ikke er i overensstemmelse med den politiske aftale af 2. april 2008

Cybercity har efter gennemgang af ITST's forslag til løsning af dobbeltdækningen desværre fået bekræftet mistanken om, at ITST efter den 2. april 2008 ikke valgte at arbejde på et forslag til dobbeltdækningsløsning, der stemmer overens med hvad der fremgik af den telepolitiske aftale.

Af den politiske aftale får man klart det indtryk, at der med 50/50 skal forstås, at det der i aftalen omtales som en *rabat*, skal deles ligeligt mellem fastnet og bredbånd - dvs. både en lavere engrospris på gensalg af PSTN og en lavere engrospris på delt rå kobber.

ITST lægger imidlertid op til, at der fremover alene skal gives rabat på PSTN-abonnementet, hvilket vil fortsætte den konkurrenceforvridning af markedet til fordel for TDC, som hele tiden har været et grundlæggende element af kritikken af denne

måde at adressere dobbeltdækningen. Med IT- og Telestyrelsens forslag vil det således kun være det selskab, der leverer PSTN, som vil kunne give kunden en rabat.

Indtrykket man lades tilbage med – efter at have nærlæst såvel den politiske aftale, som høringspakken – er, at ITST har præsenteret en række overordnede retningslinjer for teleforligskredsen, som forligskredsen kunne træffe principbeslutning om, i så tilpas tvetydige formuleringer, at forligskredsen har troet at der var lagt op til en ny og bedre løsning, end den misere og den kritik som TDC's samlerabat har givet så rigeligt anledning til, gennem de sidste par år.

Det er endog ganske svært at gennemskue, hvorledes forslaget fra ITST om en ren rabat til PSTN-gensælgere hænger sammen med den politiske aftale om at "*Rabatten deles ligeligt mellem kundens telefoni- og internetabonnementer, også hvis de to abonnementer er tegnet ved to forskellige selskaber*". Der gives med ITST's forslag til udmøntning af den politiske aftale absolut ingen reduktion til bredbåndsabonnementerne, som det ellers fremgår af den politiske aftale og det oprindelige grundlag for at løse problemet med dobbeltdækning.

En rabat på gensalg af PSTN er i direkte modstrid med den politiske aftale i og med, at rabatten ikke kan "*deles ligeligt mellem kundes telefoni- og internetabonnement, også hvis de to abonnementer er tegnet ved to forskellige selskaber*", som det fremgår af VTU's pressemeddelelse. Umiddelbart skulle man mene, at rabatten, som der henvises til i VTU's pressemeddelelsen, må henvise til de 45 kr., som i dag udbetales som "rabat". Hvis denne rabat skal "*deles ligeligt mellem kundens telefoni- og internetabonnementer, også hvis de to abonnementer er tegnet ved to forskellige selskaber*" må det i sagens natur betyde, at bredbåndsudbyderen også får mulighed for at give en rabat til kunden. Dette vil imidlertid ikke være muligt, hvis rabatten kun gives til PSTN-udbyderen.

ITST oplyser i høringsdokumenterne, at bredbåndsudbyderne opnår en "rabat" i forbindelse med en leverance til kunden via delt anvendelse, idet denne engrosydelse "alene" koster det samme som en halv rå kobber. At bredbåndsudbyderne (engroskunderne) i dag betaler for en halv rå kobber for at levere bredbånd til en kunde ovenpå denne kundes PSTN, er imidlertid ikke udtryk for nogen form for rabat til engroskunden, hvilket ITST selvsagt godt er klar over. Den nuværende arbitrært

fastsatte pris for delt rå kobber har været i kraft længe før ITST konstaterede overbetalingsproblemet til TDC. Dette princip er ikke ændret siden 2002 – og ITST kan derfor ikke pludselig opfinde, at der nu skulle ligge en rabat i prissætningen af delt rå kobber, som skulle tilgodese bredbåndsudbydernes interesser.

Når ITST således oplyser, at det ligger i den politiske aftale at rabatten er lig med prisen for en halv rå kobber, der således i sig selv udgør en rabat, er det i direkte modstrid med den forventning, at der med begrebet rabat, rent faktisk var tale om en prisreduktion i en eksisterende pris på bredbånd. Der er jo netop ikke tale om en rabat, og da slet ikke en rabat der følger af den indgåede politiske aftale. Helt præcist oplyser ITST i høringsmaterialet om rabatteringen, at *"I praksis sker det ved, at bredbåndsudbyderen og telefoniudbyderen begge får en rabat svarende til halvdelen af prisen for linjen."*

Prisberegningemetoden for den delte rå kobber har som anført ligget fast længe før den politiske aftale blev indgået, og har således på intet tidspunkt tidligere været omtalt som en rabatteret engrosydelse. At omtale den velkendte engrosydelse "delt rå kobber", som en rabatteret engrosydelse giver i konteksten absolut ingen mening. Tværtimod har der længe været tale om, at prisen for delt rå kobber er alt for høj sammenlignet med de andre europæiske lande. Det ændrer den politiske aftale intet ved, hvorfor ordet rabat i den forbindelse kun har været anvendt for at skabe sproglig forvirring og uklarhed om, hvad ITST reelt havde på dagsordenen – nemlig en lovliggørelse af TDC's samlerabat og derved også en genintroduktion af den løsningsmodel, som forligskredsen i 2005 afviste pga. stærk kritik fra branche og organisationer.

Ingen sikring af effektiv konkurrence - tværtimod

Der er ingen sammenhæng mellem ITST's løsningsforslag og formuleringen i den politiske aftale om, at den politiske aftale skal *"sikre...effektiv konkurrence"*. Den eneste effekt af ITST's løsningsforslag er, at PSTN kommer til at stå bedre i konkurrencen med bl.a. VoIP og mobiltelefoni, idet PSTN bliver billigere. Det er Cybercitys påstand, at der IKKE er et politisk ønske om at favorisere PSTN-abonnementerne på bekostning af VoIP og mobil-telefoni, men at det politiske ønske derimod er at skabe øget konkurrence (og udbredelse) på bredbåndsmarkedet. På bredbåndsmarkedet vil det imidlertid ikke være tilfældet - hvor det fortsat alene vil

være TDC, der vil kunne markedsføre sit rabatterede bundlede produkt - hvilket andre bredbåndsudbydere er afskåret fra. Heller ikke for så vidt angår dette politiske ønske er man med ITST's forslag til løsningsmodel kommet nærmere målet.

Er de politiske ordførere den 2. april 2008 blevet tilstrækkeligt oplyst af ITST om, at der med udtrykket "ligelig fordeling af rabat mellem bredbånds- og telefoniudbydere", ikke ville blive tale om en prisreduktion på bredbånd, men alene på PSTN?

Er de politiske ordførere gjort bekendt med, at bredbåndsudbydere – modsat hvad der læses og forstås ved den politiske aftale af 2. april 2008 – ikke får nogen andel af nogen rabat, og som følger heraf heller ikke mulighed for at videregive en rabat til forbrugerne, som det ellers også forudsættes i den politiske aftale?

Er de politiske ordførere gjort bekendt med, at den eneste konkurrence der sikres med ITST's forslag til dobbeltdækningsløsning, er en styrkelse af TDCs konkurrencemargin på PSTN og dermed ikke på markedet for bredbånd eller det øvrige telemarked (VoIP, mobil mv.)?

Er de politiske ordførere blevet gjort bekendt med, at selvom løsningsmodellen omtales som en såkaldt gensalgsløsning, der skal give PSTN-gensælgerne rabatter, så er der ingen gensælgere udover TDC, der foretrækker denne løsning?

1.3. ITST's løsning er identisk med et forslag afvist af teleforligskredsen i 2005

Den model, som ITST beskriver i den udsendte høringspakke er identisk med det forslag til implementering af den dobbeltdækningsløsning, der blev introduceret af ITST i 2005, men som efterfølgende måtte fjernes af pågældende lovpakke, idet forslaget mødte kraftig kritik fra alle høringsparter (den såkaldte løsningsmodel 2 fra L97 med rabat på gensolgt PSTN).

Grunden til, at ingen kunne støtte modellen i 2005 var, at den ikke ville styrke konkurrencen på bredbåndsmarkedet og at modellen ville betyde, at bredbåndsforbindelsen fremover skulle subsidiere den traditionelle fastnettelefoni, der således blev stillet uforholdsmæssigt bedre i konkurrence med f.eks. VoIP og mobiltelefoni. Som anført ovenfor er præcist de samme kritikpunkter relevante at gentage i nærværende høringssvar. Ikke i et eneste af de afgivne 19 høringssvar fik modellen opbakning dengang. Tværtimod fik modellen en endog særdeles hård medfart, af såvel branche, interesseorganisationer og eksperter.

En relancering af det forliste 2005-lovforslag er med andre ord ikke en god løsningsmodel, eftersom den tidligere er blevet underkendt som følge af løsningens konkurrenceforvridende effekt og kraftige favorisering af PSTN-udbyderen. De forudsætninger der lå til grund for branchen og diverse interesseorganisationers høringssvar har ikke ændret sig siden da.

Efter afvisningen af ITST's løsningsmodel i 2005, skete der efterfølgende det, at teleforligskredsen anmodede ITST om at finde en brugbar løsning i nært samarbejde med branchen. I den efterfølgende høringsproces blev alle interesserede parter inviteret til at komme med indspil til hvorledes dobbeltdækningen kunne løses. Det var hensigten med denne høringsproces, at den skulle munde ud i et nyt forslag til løsning af dobbeltdækningsproblematikken, som skulle drøftes i forligskredsen i sommeren 2006.

Imidlertid kom TDC "alle" i forkøbet med en såkaldt frivillig implementering af selvsamme løsningsmodel, som netop var blevet afvist politisk af teleordførerne. ITST oplyste i den forbindelse, at eftersom TDC "frivilligt" havde valgt at implementere en løsning, som ITST fandt løste dobbeltdækningsproblematikken, så var der ingen grund til at overveje andre løsningsmuligheder. På denne måde blev samarbejdet mellem den samlede branche og ITST, om at finde en acceptabel løsningsmodel, afsporet – i direkte modstrid med teleforligskredsens ønsker. Som bekendt har det efterfølgende vist sig gennem aktindsigt i ellers hemmeligholdte dokumenter, at ITST og TDC førte en tæt dialog om netop TDC's frivillige samlerabatmodel. En dialog som var skjult for alle andre end TDC og ITST.

Uanset at ITST havde givet TDC's løsning det blå stempel, så blev samlerabatten som bekendt alligevel underkendt af Teleklagenævnet som værende ulovligt implementeret og praktiseret. Teleklagenævnet slog dette fast i afgørelse af 9. oktober 2007.

Man skulle mene, at ITST's erfaringer med dels forligskredsens og branchens afvisning af ITST's foretrukne model i 2005 samt senere hen den uheldige blåstempeling af en – skulle det vise sig i Teleklagenævnet - ulovlig praktisering af TDC's rabatmodel ville have gjort indtryk på ITST, og på den måde have ført til reelle overvejelser af alternativer i forbindelse med den seneste mulighed ITST havde for at komme op med en holdbar løsning.

ITST viser imidlertid med nærværende høringspakke, at ITST reelt ikke er lydhør overfor andre og bedre forslag end ITSTs egen løsningsmodel. Dette var også en del af kritikken i 2005, hvor man eksempelvis i Computerworld den 16. december 2005 kunne læse følgende udtalelse fra Socialdemokratiets daværende teleordfører Magnus Heunicke under overskriften: *"Styrelse kritiseres for langsommelighed"*:

"Magnus Heunicke, der er it-ordfører for Socialdemokraterne, mener, at løsningen ikke er kommet i hus før jul, fordi myndighedernes behandling af sagen har trukket i langdrag. – Allerede da IT- og Telestyrelsen fremlagde sit første løsningsforslag tidligere på året, var der mange der advarede mod det – både TDC og konkurrenterne. Branchen har sagt nej til forslaget hele vejen igennem, men alligevel har styrelsen fastholdt det til det sidste. Derfor er det faldet på gulvet nu, og man må nu begynde helt forfra, siger han. – Det er ganske simpelt dårligt håndværk fra styrelsen og ministeriets side. Det er for dårligt, at de har holdt fast i noget, som ingen ville være med til, siger Magnus Heunicke."

Det er nu mere end 2½ år siden Magnus Heunicke udtalte sig som citeret. At ITST stadig den dag i dag holder fast i modellen fra 2005, og stadig trodser den brede del af branchen ved at fremlægge en løsningsmodel, der er identisk med den model, som blev underkendt tilbage i 2005 er dybt problematisk.

Er forligskredsens ordførere oplyst om, at den politiske aftale reelt er lig den løsningsmodel ITST introducerede i 2005 og som efterfølgende blev afvist af forligskredsen?

1.4. ITST's forslag til løsning er reelt ikke andet end en lovliggørelse af TDC's samlerabat

Det forekommer utænkeligt, at ordførerne er blevet oplyst af ITST om, at ITST har tolket den politiske aftale af 2. april 2008 som en lovliggørelse af TDC's problematiske bundlerabat (den såkaldte "TDC Samlerabat").

Det er således yderst tvivlsomt om der blandt de politiske ordførere er kendskab til, at ITST's "gensalgsløsning" blot er en lovliggørelse af TDC's samlerabat, ligesom det er tvivlsomt om ordførerne nogensinde ville have indgået i denne aftale, hvis ordførerne havde haft dette kendskab.

Cybercity stiller spørgsmålstegn ved, om ITST har givet ordførerne et fyldestgørende grundlag til at træffe pågældende aftale ved at oplyse at modellen er den samme som blev introduceret og afvist i 2005 og samtidig identisk med den løsningsmodel, som TDC på ulovlig vis har praktiseret siden oktober 2006.

Det er oplagt, at det rejser spørgsmålstegn ved ITST's uvildighed i sagen, når ITST i høj grad synes at arbejde for at få gennemført den største markedsaktørs eget forslag til hvorledes dobbeltdækning løses og dermed fastholder en klart fordelagtig situation for TDC.

Det er disse konkurrencemæssige fordele, som branchen har anset for særdeles problematiske. Det er indtil videre lykkedes ITST ikke at forholde sig reelt til de problemstillinger, som TDC's samlerabat giver anledning til på markedet for telefoni og for bredbånd. ITST har tydeligt været mere optaget af den større og større udfordring det har været for ITST at argumentere imod den løsning som adskillige i branchen, samt økonomiske og juridiske eksperter, samt 11 andre medlemsstater

telemyndigheder ellers har anset for at være den mest hensigtsmæssige løsningsmodel. Nærlig marginalomkostningsmodellen.

Er forligskredsen oplyst om, at ITST's løsningsforslag reelt ikke indeholder andet end en lovliggørelse og videreførelse af TDC's nuværende udskældte samlerabat, der bygger på principperne bag den løsningsmodel, som ITST præsenterede for, og fik afvist af, forligskredsen i 2005? Er forligskredsen blevet oplyst af ITST om, at ingen gensælgere nogensinde har efterspurgt ITST's forslag om at kunne sælge PSTN med TDCs samlerabat?

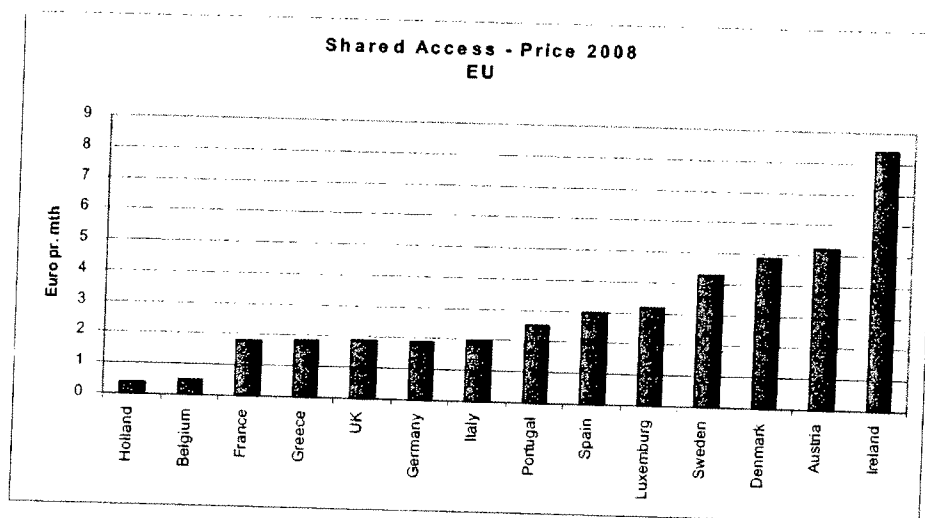
1.5. ITST fravælger endnu engang den løsning som de fleste medlemsstater bekender sig til, og dette med argumenter der er afvist og fundet for lette i andre medlemsstater

I 11 andre EU-medlemsstater har man valgt en anden løsningsmodel end den ITST har holdt fast i siden 2005, hvor den oprindeligt blev afvist i forligskredsen. Det seneste EU-land, der har valgt at implementere den løsning der også kaldes 100/0-løsningen, eller marginalprismodellen, er Irland. Afgørelsen truffet den 27. juni 2008 af den Irske Telestyrelse COMREG løser således den selvsamme problemstilling, som ITST gennem snart 5 år ikke har været i stand til at løse. Løsningen i Irland er den samme, som man allerede benytter i 10 andre europæiske lande. Den europæiske løsning består i, at man foretager en faktisk beregning af prisen for delt rå kobber, således at det sikres, at netejeren ikke modtager betaling for samme ydelse mere end én gang.

I sin afgørelse fra den 27. juni 2008 fastslår den Irske telestyrelse på linje med bl.a. den franske, engelske og tyske, på baggrund af nærmere analyser, at det ikke vil påvirke konkurrencen på tværs af de teknologiske platforme at løse dobbeltdækningsproblemet gennem en reduktion i delt rå kobber prisen. Det er stik modsat ITST's argumentation i Danmark, hvor ITST i lang tid har holdt fast i argumentet om, at 100/0-løsningen skulle give anledning til negative konsekvenser for investering i alternativ infrastruktur. En rapport fra Copenhagen Economics har tidligere tilsvarende fastslået, at det ikke vil skabe skæv konkurrence på tværs af

infrastrukturer at løse dobbeltdækningsproblemet gennem en reduktion i delt rå kobber prisen. Dette understøttes af økonomiske teori.

Med prisændringen i Irland, hvor man går fra € 8,41 til € 2,94, kommer Danmark til at have den næsthøjeste pris på adgang til delt rå kobber blandt de oprindelige EU-lande, jf. nedenstående tabel. Marginalprisprincippet som løsning på dobbeltdækningsproblemet er herefter indført i alle andre af de oprindelige EU-lande med undtagelse af Danmark, Sverige og Østrig. Det bemærkes, at man i Sverige og Østrig endnu ikke har forholdt sig til dobbeltdækningsproblemet.

Kilde: 13. implementeringsrapport – hvor Irlands pris endnu ikke fremgår som reduceret

De 11 lande, der har løst dobbeltdækningsproblemet med en marginalprissætning er Frankrig, UK, Tyskland, Holland, Belgien, Italien, Spanien, Portugal, Grækenland, Luxembourg og nu også Irland. I disse lande har modellen løst dobbeltdækningsproblemet til gavn for konkurrencen på bredbåndsmarkedet.

I lande som Sverige og Finland har man ganske vist valgt at anvende samme prissætningsprincip, som det der anbefales af ITST, men forskellen mellem Danmark og disse lande er, at mens der i Danmark har været en lang debat om hvorledes dobbeltdækningen skulle løses, så har man i hverken Sverige eller Finland forholdt sig

til dobbeltdækningsproblematikken. En sammenligning af Danmark med disse lande vil derfor ske på forkerte præmisser.

Det er oplagt efterhånden at stille det spørgsmål, hvorfor det er så magtpåliggende for ITST at indføre en anden model end majoriteten af medlemsstaterne i EU har fundet mest fornuftig. Det er naturligvis alene ITST, der kender svaret, men det kunne muligvis hænge sammen med, at ITST tilbage i 2003 desværre var ude med en for hurtig afvisning af den rigtige løsning og derfor efterfølgende har anvendt mange ressourcer på at forsvare styrelsens standpunkt. Det må snart være på tide, at ITST erkender, at den løsningsmodel som ITST i mere en 5 år har bekæmpet, uden problemer kunne have været implementeret allerede tilbage i 2003.

ITST har gennem tiden haft mange forskellige indvendinger mod anvendelsen af marginalprismodellen i Danmark. Nedenfor følger en række af indvendingerne.

ITST har ofte kaldt modellen for en gratis-model, hvor man malende har bebudet at "*bredbåndsdelen bliver gratis*" for bredbåndsudbyderen at aftage. Dette er imidlertid forkert, idet prisen i stedet fastsættes på baggrund af de faktiske marginale/inkrementelle omkostninger netejeren har ved at tilvejebringe forbindelsen. Som det fremgår af ovenstående tabel, har marginalomkostningsmodellen i ingen lande ført til at "*bredbåndsdelen er blevet gratis*". I dag er det nemlig sådan, at den pris TDCs konkurrenter betaler for at leje adgangen til en delt anvendelse, er fastsat fuldstændigt vilkårligt uden nogen form for beregning af hvilke omkostninger, der reelt medgår til at udbyde ydelsen.

Det er netop denne vilkårlige fastsættelse af prisen for delt rå kobber, der fører til, at TDC får en overkompensation for sine omkostninger – eller dobbeltdækning. I andre lande, hvor man har foretaget en faktisk beregning af omkostningerne er dette ikke tilfældet. Af uforklarlige årsager holder IT- og Telestyrelsen fast i, at en vilkårlig fastsat pris for delt rå kobber er mere korrekt end en faktisk beregning af omkostningerne ved at udbyde produktet. Men det har ikke noget at gøre med, at bredbåndsdelen bliver gratis, hvis man overgår til en marginalomkostningsmodel – tværtimod vil det indebære at TDC får dækket samtlige sine ekstraomkostninger samt tillagt dette en rimelig fortjeneste.

ITST har ofte anvendt argumentet om, at marginalprismodellen ikke skulle give den rette balance mellem tjenestebaseret- og infrastrukturbaseret konkurrence. ITST's pointe er hermed, at et valg af en marginalprismodel frem for en 50/50-model vil gøre investeringer i alternativ infrastruktur mindre rentabel. Dette er imidlertid ikke en korrekt påstand. ITST har da også allerede tidligere erkendt, at der ikke er hold i denne antagelse. Således konstaterer ITST selv i deres, "Analyse af løsningsmodeller på dobbeltdækningsproblematikken" fra 2006, at det **ingen indflydelse vil have på investeringer i alternativ infrastruktur om man vælger en "50/50" eller en "100/0" løsning**. Økonomisk teori på området understreger ligeledes, at en forskellig fordeling af fællesomkostningerne ingen indflydelse har på investeringerne i alternativ infrastruktur. Alligevel vælger ITST i sine beslutningsoplæg til teleforligskredsen, og også i det udsendte høringsmateriale at anvende argumentet om de negative effekter i forhold til de alternative infrastrukturer som en væsentlig ulempe. Det er helt uacceptabelt at forligskredsen fortsat misinformeres herom. Tilsvarende er man som anført i UK, Frankrig, Tyskland og Irland kommet frem til, at det **ikke** vil have negativ indflydelse på infrastrukturkonkurrencen at overgå til at marginalpris-princip.

ITST har ligeledes tidligere oplyst, at der er en risiko for, at prisen for fastnettelefoni stiger for kunder, der har bredbånd. Hermed menes, at hvis samlerabatten bortfalder, så vil priserne på telefonabonnementet logisk set stige. Men ITST undlader i den forbindelse at tage i betragtning, at den eventuelle prisstigning, som telefonikunder vil opleve på fastnettelefoni vil blive udlignet af den tilsvarende prisreduktion, som kunderne vil opleve på bredbåndsabonnementet. En marginalomkostningsmodel vil med andre ord ikke påvirke den enkelte kundes samlede tele-engagement. Det er derfor vildledende, når ITST forsøger at få marginalomkostningsmodellen til at fremstå som om den vil gøre det dyrere at være slutkunde.

ITST har anvendt et argument om, at der er usikkerhed om hvorvidt en besparelse for bredbåndsudbyderen ved marginalomkostningsmodellen vil gavne forbrugerne, eller om udbyderne vil beholde besparelsen. Selvom argumentet er logisk at følge, så er det helt forkert af ITST at have større tiltro til at prisreduktioner vil slå igennem på det ikke konkurrenceudsatte marked for fastnettelefoni, snarere end på det konkurrenceudsatte marked for bredbånd. ITST's vurdering heraf står i skærende kontrast til *Konkurrencestyrelsens* vurdering heraf, som tilbage i 2005 netop

anbefalede en marginalomkostningsmodel, fordi, der var størst sandsynlighed for, at besparelsen ville slå igennem på det konkurrenceudsatte bredbåndsmarked.

ITST har endvidere anført, at en marginalprismodel kræver ny lovgivning og afklaring ift. EU. Dette er imidlertid heller ikke korrekt. En faktisk beregning af prisen for delt rå kobber vil kunne gennemføres fuldstændigt uden ny lovgivning – og vil på ingen måde kræve afklaring ift. EU, jf. den lange række af lande der allerede benytter denne model. ITST's motiv for at anføre dette argument kan alene være for at få marginalprismodellen til at fremstå, som en kompliceret og besværlig model der kræver en meget omstændelig proces at indføre. Dette uagtet at modellen simpelt kan indføres uden nogen form for ny lovgivning – ligesom den er blevet gjort i 11 andre medlemsstater. Ved flere lejligheder har man fra branchens side forsøgt at få ITST til at redegøre for hvilken lovgivning, det rent faktisk vil "kræve" at ændre mhp indførelsen af en marginalomkostningsmodel. ITST har ikke været i stand til at redegøre herfor. Den eneste løsningsmodel, der kræver ny lovgivning og afklaring med EU, er den løsningsmodel, som telebranchen desværre er blevet bedt af ITST om at tage stilling til i nærværende høringsproces.

1.6. ITST obstruerer den rekursproces der er fastlagt i teleloven og underkender samtidigt en højere administrativ retsinstans' fortolkning af § 64

Cybercity finder det betænkeligt og kritisabelt, at ITST vælger at anvende en ubetydelig sproglig ændring af telelovens § 64 som anledning til at gå i rette med den administrative myndighed, der ellers i medfør af teleloven skulle være en højere administrativ myndighed end ITST.

Det er hensigten med teleloven, at skulle en part i en sag være uenig i en afgørelse fra ITST, vil denne kunne anke afgørelsen til Teleklagenævnet. Dette skete nærværende sammenhæng i forbindelse med at Cybercity i 2006 var uenig i ITST's fortolkning af § 64. ITST's afgørelse blev anket til Teleklagenævnet, som ét år efter vælger at underkende ITST's fortolkning.

Dette fik imidlertid TDC til at indstævne Teleklagenævnet til landsretten, hvilket også er helt efter bogen, eftersom landsretten er rekursinstans for klager over Teleklagenævnet. Over for landsretten har TDC yderligere fremsat begæring om

forelæggelse af fortolkningen af adgangsdirektivets art. 4(3) som præjudicielt spørgsmål for EF-Domstolen. Netop EF-Domstolen er rette instans, hvis man skal have endelig afklaring af retslige spørgsmål, der bygger på bagvedliggende direktiver. Denne afklaring fra EF-Domstolen afventes fortsat.

Det er betænkeligt nok i sig selv, at ITST midt i den retslige proces vælger at gå i rette med Teleklagenævnets fortolkning af telelovens § 64. Endnu mere betænkeligt er det imidlertid, at ITST gør dette i lovbemærkningerne, som således risikerer at lægge op til en retspraksis der kan vise sig at være i strid med den afklaring fra EF-Domstolen, der vil komme når det præjudicielle spørgsmål er afklaret.

Hvis det endvidere er ITST's hensigt – hvad man må formode – at presse Teleklagenævnet til at fortolke § 64 anderledes i fremtiden, så risikerer man – hvis EF-Domstolen tolker § 64 på samme måde som Teleklagenævnet hidtil har gjort – at skabe en ganske uheldig og uholdbar situation for telebranchen.

1.7. Videregivelse af oplysninger om konkurrenternes kunder giver konkurrencemæssige fordele og må hverken videregives før eller efter ITST's forslag til lovændring måtte blive implementeret

Cybercity skal fastslå, at det er vores opfattelse, at der gælder et generelt forbud mod videregivelse af samtrafikoplysninger fra TDCs engros-afdeling til TDCs detail-afdeling. Dette er også den fortolkning af telelovens §64, som Teleklagenævnet har fastslået. Ændres der ved dette princip åbnes der op for, at TDC egenhændigt kan foretage vurderingen om hvorvidt de pågældende oplysninger kan videregives, ligesom andre operatører fremadrettet ingen sikkerhed vil have for, at samtrafikoplysninger ikke videregives internt i TDC, hvis blot TDC vurderer, at det konkrete formål i henhold til hvilket oplysningerne videregives, ikke vil give den konkrete modtager en konkurrencemæssig fordel. Denne slags skjulte interne videregivelser vil ingen andre end TDC have mulighed for at føre tilsyn med – og hvis TDC blot anvender disse oplysninger til at "kvalificere" sine tiltag i markedet, vil det være nærmest umuligt for andre at påvise, at TDCs tiltal sker på baggrund af udvekslede engrosoplysninger. Denne problematik forholder ITST sig imidlertid ikke til i lovbemærkningerne.

ITST har blot anført i lovbemærkningerne, at ITST ikke anser den strøm af information om konkurrenternes bredbåndskunder, som videregives fra Branchesalg til hhv. TDC-retail og andre gensælgere, for information, der kan give konkurrencemæssige fordele. ITST lægger med lovforslaget således op til, at TDC fortsat tillades at videregive oplysninger om konkurrenternes kunder mhp. at kunne give rabatter til de kunder der har delt anvendelse.

Cybercity er uenig i, at oplysningerne der videregives ikke giver TDC konkurrencemæssige fordele (eller competitive advantages som det er benævnt i adgangsdirektivet).

I det følgende redegøres kort for

- 1) hvorfor ITST's argumentation i lovbemærkningerne om, at der er tale om allerede foreliggende oplysninger er forkert, samt
- 2) hvilke negative konkurrencemæssige effekter, dvs. de "competitive advantages" for TDC, som Cybercity vurderer at en videregivelse af kundeoplysninger direkte og indirekte giver (desuagtet indholdet af udkastet til lovforslag).

1.7.1. Hvorfor ITST's argument om at der er tale om allerede foreliggende oplysninger er FORKERT

Det fremgår af lovbemærkningerne til lovforslaget, at *"De konkrete oplysninger om anvendelse af TDC's kobbernet kan i øvrigt ikke give en konkurrencemæssig fordel, idet det allerede i dag er muligt for en teleudbyder at få oplyst, om der er tale om mulighed for at etablere delt anvendelse på en given kobberforbindelse, og dermed om der er delt anvendelse af linien. Dette kan udbyderen få oplyst gennem TDC's elektroniske bestillingssystem til de pågældende linier. De oplysninger, som vil skulle udveksles som følge af den foreslåede model, er således oplysninger, som allerede i dag er tilgængelige for udbyderne på markedet."*

Først kan man spørge, hvorfor ITST overhovedet har behov for at dreje fortolkningen af § 64 så markant, som det med lovbemærkningerne er tilfældet, når nu "der er tale om oplysninger der allerede i dag er tilgængelige for udbyderne på markedet"? Hvis

oplysningerne allerede var tilgængelige ville det vel næppe være nødvendigt at foretage denne meget indgribende ændring af teleloven.

Dernæst skal Cybercity bemærke, at ITST i adskillige sammenhænge har argumenteret for, at de oplysninger om konkurrenternes kunder, der ligger til grund for TDC's samlerabat allerede er kendt af udbyderne på markedet herunder også TDC's retailafdeling. ITST har i den nyligt offentliggjorte årsberetning beskrevet deres standpunkt således:

"ITST lagde [...] også vægt på, at videregivelsen af de pågældende oplysninger ikke adskiller sig fra de oplysninger, der i sagens natur er nødvendig og sker ved bestilling af adgang til TDC's abonnentlinier. Der var således allerede på tidspunktet for udtalelsen [dvs. ITST's udtalelse af 7. september 2006, der senere blev underkendt af Teleklagenævnet] i forvejen adgang for alle bredbåndsudbydere til at opnå kendskab til, at der var etableret henholdsvis ikke etableret bredbånd på en given linie." (Cybercitys tilføjede forklaring).

Dette er en ganske forkert og misvisende udlægning af de forhold, der rent faktisk gør sig gældende for TDC's konkurrenter på bredbåndsmarkedet. Det er klart at Cybercity, i tilfælde af en henvendelse fra en potentiel kunde der ønsker at blive kunde hos Cybercity, kan benytte ordresystemer i TDC's branchesalg til at afgive ordrer. Hvis forbindelsen er optaget, så er det korrekt at Cybercity herefter vil modtage en afvisning af bestillingen fra TDC.

Det er imidlertid betænkeligt og bekymrende, at ITST ikke er i stand til at se den markante forskel der er mellem løbende at få udleveret en komplet oversigt over samtlige kunder, der har bredbånd hos konkurrenter, og den situation hvor eksempelvis Cybercity efter at have afgivet en konkret bestilling modtager et konkret afslag fra TDC.

Det er oplagt, at der er konkurrencemæssige fordele for TDC ved at have komplet oversigt over hvilke af deres egne PSTN-kunder, der har bredbånd hos andre end TDC. En oversigt der i øvrigt løbende opdateres alt efter kundernes opsigelser, oprettelser, flytninger mv.

1.7.2. Hvorfor ITST's argument om at videregivelse af oplysninger om konkurrenternes kunder er uden konkurrencemæssig betydning er FORKERT

1) Muliggørelse af markedsføringsmæssige tiltag:

Når TDC retail, som eneste selskab på markedet efterspørger og får indsigt i hvilke individuelle slutkunder, der aftager bredbånd fra andre selskaber end TDC selv, vil dette naturligvis give TDC konkurrencemæssige fordele. En oplysning om hvilke kunder, der allerede har bredbånd hos andre selskaber er naturligvis noget der muliggør en meget direkte og tilpasset markedsføring overfor netop disse kunder. I den forbindelse er det jo underordnet for TDC retail om det er en bredbåndskunde hos Telia eller Cybercity. Blot det faktum, at TDCs detailafdeling ved, at den pågældende kunde aftager bredbånd fra et andet selskab end TDC muliggør en direkte og tilpasset markedsføring overfor denne kunde. Jo mere presset TDC bliver i konkurrencen, des større vil TDC's incitament være for at anvende oplysningerne i videre udstrækning. Direkte markedsføringsmæssige tiltag omfatter henvendelser direkte og tilpasset forskellige segmenter af konkurrenternes kunder, mens indirekte og mere diskrete tiltag eksempelvis vil være den salgsindsats, som TDC's salgsmedarbejdere vil kunne lægge for dagen, når konkurrenternes kunder, som følge af deres samtidige PSTN-abonnement hos TDC, kontakter TDC.

2) Sikrer fortsættelse af den konkurrenceforvridende samlerabat:

En lovliggørelse af udveksling af kundeoplysninger, vil understøtte TDC retail med mulighed for at designe bundlerrabatter på en sådan måde, at TDC retail af "faktureringsmæssige" grunde, er nødsaget til at modtage oplysninger om konkurrenternes kunder. Det er således uomtvisteligt, at TDC's nuværende samlerabat virker konkurrenceforvridende, idet modellen alene favoriserer TDC selv (TDC's pstn favoriseres idet samlerabatten er bundlet hertil, mens TDC's bredbånd favoriseres, idet TDC markedsfører selskabets bredbånd med "pstn-rabatten" fratrukket). Det er samtidig uomtvisteligt, at TDC's bundlerabat ikke havde kunnet lade sig gøre, hvis ikke TDC's retail havde fået kendskab til konkurrenternes kunder.

3) Skaber mulighed for andre typer af bundlerrabatter:

En lovliggørelse af udveksling af oplysninger til "faktureringsmæssige formål" fra TDC Branchesalg til TDC retail, vil åbne op for et tag-selv-bord for TDC, hvor det kun er TDCs marketingfantasi ift. prissætning af særlige rabatter, der sætter grænsen. Udover den aktuelle samlerabat, så kan muligheden for kendskab til konkurrenternes

kunder, således udvides med særlige IP-TV eller VoIP rabatter, hvor det af faktureringsmæssige årsager er relevant for TDCs retailafdeling at modtage oplysninger om hvilke kunder, der aftager multicast eller multiple PVC'er på BSA-plattformen. Tilsvarende kunne det være relevant for TDCs erhvervsdivision at modtage oplysninger af faktureringsmæssige årsager mhp. udarbejdelse af skræddersyede tilbud om hvilke erhvervs-kunder, der aftog faste kredsløb fra andre udbydere osv. Alt sammen oplysninger, som det vil være muligt at udveksle af hensyn til fakturering, men som samtidig vil give TDCs retail-afdeling en markant konkurrencemæssig fordel.

4) Konkurrenceforvridende fordel for TDC i planlægning af netudbygning: Kendskabet til konkurrenternes kunder vil give TDC retail en markant konkurrencemæssig fordel i og med modtagelsen af de pågældende oplysninger sikrer, at TDC på denne måde vil være i stand til at skabe sig et overblik over i hvilke områder andre selskabers kunder er koncentreret. Dette er yderst relevant ifm. TDCs planlægning af udrulning af eksempelvis RT'ere. TDC vil af åbenlyse årsager have større interesse i at opgradere deres netværk, hvor udsigten til at kunne kapre en større andel af kunder fra andre selskaber er bedre. Planlægning af TDC's net forestås ganske vist af TDC's netdivision, og ikke af TDC retail, men eftersom dette naturligvis sker på baggrund af ønsker fra TDC's retail-division (idet det er her markedskendskabet er placeret) vil TDC retails udvidede kendskab til markedet naturligvis give TDC mere "begavede" muligheder for planlægning i nettet, end TDC's netdivision har haft hidtil. Cybercity har ikke mulighed for at planlægge selskabets investeringer i nettet (herunder placering af fremskudte indkoblingspunkter) på basis af kendskab til andet end forekomst af egne allerede eksisterende kunder.

Cybrcity skal ikke lægge skjul på, at selskabet finder det meget bekymrende, hvis ITST vitterlig er af den opfattelse, at det ikke vil kunne give TDC en konkurrencemæssig fordel at få adgang til oplysninger om andre selskabers bredbåndskunder helt ned på enkeltkundeniveau. Cybrcity finder, at det burde være helt indlysende at sådan nogle oplysninger giver modtageren markante konkurrencemæssige fordele og dermed er egnede til at blive misbrugt. Det modsatte synspunkt må vel nærmest have formodningen mod sig.

Videregivelse af oversigt over konkurrenternes kunder er naturligvis egnet til at give konkurrencemæssige fordele, og vil uanset ITST's lovbemærkninger være i strid med adgangsdirektivet samt den (nu) identiske oversættelse i den danske telelov. Dette vil ITST uundgåeligt erfare i en kommende sag for Teleklagenævnet. Efter Cybercitys opfattelse er ITST's lovbemærkninger med dets opskrift på fortolkning af §64 i relation til TDC's samlerabat i strid med EU-retten, idet TDC's samlerabat praktiseres således at den forudsætter udveksling af oplysninger, der vil kunne give konkurrencemæssige fordele for TDC - uanset hvad ITST måtte skrive i lovbemærkningerne. Det er således uden betydning for lovligheden af TDCs løsningsmodel om der eksisterer et generelt forbud eller ej mod videregivelse af oplysninger. Da de konkrete oplysninger er egnede til at give modtageren en konkurrencemæssig fordel, vil TDCs praksis ikke engang med en ændring af det gældende generelle forbud mod videregivelse af oplysninger kunne bringes i overensstemmelse med loven.

2. Detailgennemgang af ITST's forslag til ændring af § 64, ny stk. 7 i telelovens § 51f, samt lovbemærkningerne hertil

2.1. ITST anfører under Almindelige bemærkninger (s.1) følgende:

"Den tidligere formulering af telelovens § 64 har givet anledning til tvivl, idet intentionerne med bestemmelsen ikke har slået tilstrækkelig tydeligt igennem."

Cybercity:

Cybercity er uenig i, at der kan være tvivl om telelovens § 64. ITST har taget fejl i deres fortolkning, og er af den grund blevet underkendt i Teleklagenævnet ved flere lejligheder. Det er endvidere Cybercitys vurdering, at det er ITST, der hverken i forbindelse med sagerne ved Teleklagenævnet eller i de foreslåede lovbemærkninger synes at have forstået intentionerne med bestemmelsen. ITST opfordres til at angive hvilket kildemateriale, der ligger til grund for ITST's opfattelse af at intentionerne med bestemmelsen skulle give støtte til ITST's vurdering. Det er en uskik når ITST forsøger at lovgive i lovbemærkningerne, således at fortolkningen af pågældende bestemmelse vendes 180 grader ift. gældende retstilstand. Der er intet galt med retstilstanden, som den er fastsat af Teleklagenævnet. Der er derimod et problem med ITST's udlægning af hvad der skal forstås ved bestemmelsen. Ligeledes er der et problem

med TDC's hidtidige praktisering af selskabets samlerabat. Dette er ligeledes afgjort ved Teleklagenævnet – og dette med henvisning til det bagvedliggende adgangsdirektiv.

2.2. ITST anfører under Almindelige bemærkninger (s. 1) følgende:

"Behovet for en løsning via lovgivningen er opstået efter en afgørelse truffet af Teleklagenævnet den 9. oktober 2007. Afgørelsen fastslår, at lovens § 64 indeholder et generelt forbud mod udveksling af oplysninger."

Cybercity:

Cybercity er uenig med IT- og Telestyrelsens opfattelse af, at Teleklagenævnets afgørelse kan læses således, at der ikke må udveksles oplysninger overhovedet. De må godt udveksles, når blot der blot ikke er tale om samtrafikoplysninger der hidrører fra andre operatører. Når eksempelvis TDC Branchesalg videregiver oplysninger til TDC retail, så skal det sikres, at der ikke udveksles samtrafikoplysninger der stammer fra anden side, som derved kunne give TDC retail en konkurrencemæssig fordel. Problemet i forbindelse med TDC's samlerabat er netop, TDC retail modtager oplysninger der er stammer fra andre selskabers handel med TDCs engros-afdeling, der derved er egnet til at give konkurrencemæssige fordele. Dette er eksplicit forbudt ved § 64, stk. 2, som der også henvises til i Teleklagenævnets afgørelse af 9. oktober 2007.

2.3. ITST anfører under Almindelige bemærkninger (s. 1) følgende:

"Dermed får teleudbyderen, hvis denne ønsker det, mulighed for at lade besparelsen på engrosniveau komme den enkelte slutbruger (kunde) til gode."
(Cybercitys understregning)

Cybercity:

Dette illustrerer en svaghed ved ITST's foreslåede løsningsmodel. Ingen – ej heller TDC – forpligtes til at give rabatten videre, hvilket betyder at dobbeltdækningen i praksis ikke løses for de implicerede kunder. Dette er et paradoks, eftersom ITST netop har anvendt et argument om at det er usikkert i relation til andre løsningsmodeller, om kunderne rent faktisk får gavn af en reduktion i en gros

priserne. Argumentet har været benyttet af ITST til at skyde andre modeller ned, men synes åbenbart ikke at være et problem for ITST i relation til ITST's eget løsningsforslag, uagtet løsningsforslaget indeholder samme "usikkerhed", som alle andre en gros-modeller.

2.4. ITST anfører under A. 1 "Den underliggende problemstilling" (s.1)

følgende:

"Der har været ønske om at løse dobbeltdækningsproblematikken, således at der ikke opnåes overbetaling. Der har imidlertid ikke været enighed i branchen om, hvordan problemstillingen skulle løses, herunder hvordan omkostninger for delt anvendelse af kobberforbindelserne skulle fordeles."

Cybercity:

Argumentet om den manglende enighed i branchen er hyppigt anvendt af ITST i forskellige sammenhænge. At spørgsmålet om brancheenighed skulle have betydning for ITST's valg af løsningsmodel har ikke været at se i den årrække ITST har forsøgt at få gennemført en løsning på dobbeltdækningen. Således har den eneste model, hvorom der har været klar opbakning fra branchen, ikke reelt været overvejet af ITST. Tværtimod valgte ITST i 2005 at anbefale politikerne anvendelsen af netop den løsningsmodel, som havde mindst opbakning i branchen. Og denne gang vælger man en løsningsmodel, der alene kan få opbakning fra TDC. ITST bør derfor fjerne henvisningen til den manglende enighed i branchen, som værende et argument i lovbemærkningerne for at genintroducere den selvsamme løsning som blev afvist i forligskreds og af branchen i 2005. Argumentet giver et forkert indtryk af ITST som værende konsensus-søgende i nærværende sammenhæng.

2.5. ITST anfører under A. 1 "Den underliggende problemstilling" (s.1)

følgende:

"Der har været ønske om at give en samlerabat til telefoni-kunden, således at der ikke blev opnået overbetaling, og hvorved prisen for anvendelsen af kobberforbindelsen blev fordelt ligeligt mellem de to tjenester/anvendelser (50/50-princippet)."

Cybercity:

Dette løsningsforslag har alene været støttet af TDC. Det er derfor fejlagtigt, når lovbemærkningerne giver udtryk for, at der er tale om et generelt ønske.

2.6. ITST anfører under A. 1 "Den underliggende problemstilling" (s.1) følgende:

"Der har også været ønske om andre løsningsmodeller, herunder at hele betalingen for kobberforbindelsen ved delt anvendelse blev pålagt telefonidelen (100/0-princippet)."

Cybercity:

Dette løsningsforslag har haft størst opbakning i branchen, er anvendt i 11 andre medlemsstater og er herhjemme anbefalet af bl.a. Copenhagen Economics. Reelt har alene ITST og TDC været modstandere af løsningen. Det er oplagt hvorfor TDC ikke finder løsningen optimal idet denne løsningsmodel vil føre til øget og lige konkurrence på bredbåndsmarkedet, mens det er mere uklart hvilke motiver, der har drevet ITST's stærke modvilje mod modellen. Argumenterne om manglende brancheenighed, usikkerhed om hvorvidt rabatten kommer kunderne til gode samt hensynet til alternative infrastrukturer er under alle omstændigheder argumenter, der har været anvendt imod løsningsmodellen, men som er uden validitet.

2.7. ITST anfører under A. 2 "Gældende regler" (s.2) følgende:

"En betingelse for at udgifter kan fordeles, og for at eventuelle rabatter eller lignende kan gives videre til forbrugerne, er, at udbyderne kan udveksle de til brug herfor fornødne oplysninger om anvendelsen af det elektroniske kommunikationsnet internt eller eksternt."

Cybercity:

Behovet for udveksling af oplysninger opstod først med TDC's samlerrabat. Valgte ITST at anvende samme løsningsmodel som i 11 andre medlemsstater, slap ITST for de unødige bekymringer, som kommer til udtryk her. En marginalprismodel giver således ikke anledning til udveksling af oplysninger, og TDC kunne fortsat udbetale rabat til de

af selskabets slutkunder, der fik leveret bredbånd via BSA med samproduktion. Det samme ville øvrige bredbåndsudbydere kunne til de kunder der fik leveret bredbånd via delt rå kobber eller BSA m/samproduktion. Dobbeldækningen vil dermed blive fjernet endegyldigt. Desværre synes ITST ikke at ville acceptere at løsningen på dobbeltdækningsproblemet kan være så simpel.

2.8. ITST anfører under A. 2 "Gældende regler" (s.2) følgende:

"Dette medfører, at teleudbyderen ikke automatisk kan give rabat til sine kunder i tilfælde af delt anvendelse. På samme måde kan udbyderen ikke oplyse sine gensalgskunder (et andet teleselskab) om på hvilke forbindelser, der er delt anvendelse. Gensælgeren kan derfor nok på baggrund af opkrævningen fra TDC vide, hvor mange af gensælgerens kunder, der har delt anvendelse af deres forbindelser, men ikke hvem kunderne er."

Cybercity:

Der er tale om et af TDC selvskabt problem, som ITST nu forsøger at løse for TDC. Valgte ITST at lade rabatten tilfalde bredbåndsudbydere, med henblik på videregivelse, så ville problemstillingen, som den skitseres af ITST ikke eksistere. ITST skitserer hermed blot et problem, der alene er opstået pba. den problematiske løsningsmodel, som ITST forsøger at indføre. TDC ville kunne give kunder med bredbånd via BSA m/samproduktion rabat, ligeledes kunne andre udbydere give rabat til kunder med delt anvendelse via delt rå kobber eller BSA m/samproduktion. I praksis er dette da også præcis, hvad TDC praktiserer, idet TDC netop markedsfører rabatten, som en bredbåndsrabat. Forskellen er blot, at ITST med deres løsningsforslag alene forbeholder denne mulighed for TDC. Hvorfor er det, at ITST er modstander af, at andre selskaber får samme muligheder som TDC ?

2.9. ITST anfører under A. 3 "Baggrund for forslaget" (s.2) følgende:

"Det har vist sig vanskeligt at finde en effektiv løsning på dobbeltdækningsproblematikken inden for den eksisterende lovgivning."

Cybercity:

Det klinger hult, når ITST forsøger at give indtryk af at man reelt har været "hele vejen rundt" i styrelsens bestræbelser på at finde en dobbeltdækningsløsning, der er i overensstemmelse med eksisterende lovgivning. At fremstille det sådan er misvisende og fordrejende. Hvis ITST i nærværende sammenhæng gjorde brug af det internationale udsyn, som ITST ofte har givet indtryk af at gøre brug af, og dermed drog erfaringer fra de 11 andre medlemsstater, der har løst dobbeltdækningen på effektiv vis og uden yderligere lovgivning, så ville ITST ikke have vanskeligheder med at vælge en "lovlig og effektiv" løsning.

2.10. ITST anfører under A. 3 "Baggrund for forslaget" (s.2) følgende:

"Det har ikke været muligt at opnå en frivillig aftale med branchen om at løse problemstillingen."

Cybercity:

Den seneste bestræbelse på at få Cybercity til at indgå i en "frivillig brancheløsning", var da TDC anmodede Cybercity om fremadrettet at være behjælpelig med at tilmelde Cybercitys kunder til TDC's samlerabatordning. TDC havde behov for denne hjælp, idet TDC – som følge af en Teleklagenævnsafgørelse – ikke længere internt kunne udveksle de relevante oplysninger. Cybercity valgte af helt naturlige årsager at afvise TDC's anmodning, eftersom Cybercity netop ikke anser en fuldstændig oversigt over Cybercitys bredbåndskunder med PSTN hos TDC, som værende attraktivt at levere til Cybercitys største konkurrent på bredbåndsmarkedet. Det var da også på baggrund af disse overvejelser, at Cybercity i 2006 klagede til ITST over, at TDC nu udvekslede oplysninger om Cybercitys kunder.

TDC og ITST har siden 2005 ageret som en barriere for den løsning, som størstedelen af branchen har ønsket og som har vi sin effekt i alle andre EU-lande, der har adresseret problemet med dobbeltdækning.

2.11. ITST anfører under A. 3 "Baggrund for forslaget" (s.2) følgende:

"Modellen er valgt, fordi det vurderes, at det er den model, der er bedst egnet til at opretholde den eksisterende balance mellem den infrastruktur- og den tjenestebaserede konkurrence."

Cybercity:

ITST har tidligere erkendt, at der ikke er hold i en antagelse om at en 50/50 fordeling af fællesomkostningerne skulle give bedre eller værre incitament for investering i alternativ infrastruktur end en 100/0-fordeling. Således konstaterede ITST selv i deres "Analyse af løsningsmodeller på dobbeltdækningsproblematikken" fra 2006, at det ingen indflydelse vil have på investeringer i alternativ infrastruktur om man vælger en "50/50" eller en "100/0" løsning. Argumentet om skæv infrastruktur mæssig påvirkning er ligeledes som anført forkastet af henholdsvis den tyske, engelske, franske og irske telestyrelse. Økonomisk teori på området understreger ligeledes, at en forskellig fordeling af fællesomkostningerne ingen indflydelse har på investeringerne i alternativ infrastruktur. Alligevel vælger ITST endnu engang at anvende argumentet til trods for at det allerede offentligt er erkendt, at der ikke er belæg for at fremsætte påstanden.

2.12. ITST anfører under A. 3 "Forslagets indhold" (s.3) følgende:

"Dette vil i praksis ske ved, at IT- og Telestyrelsen træffer afgørelse herom i form af en afgørelse om samtrafikpriser ved en pålagt priskontrolforpligtelse, jf. lovens § 51 f."

Cybercity:

Cybercity betvivler, at det er nødvendigt med en lovændring for at ITST kan pålægge en nærmere specifik omkostningsfordeling. Der er således tale om unødigt lovgivning, der alene har til hensigt ved lov at "nødvendiggøre" TDCs interne videregivelse af konkurrentoplysninger. ITST bør redegøre for, hvorfor det er nødvendigt med en lovændring, for at ITST kan pålægge den af ITST ønskede omkostningsfordeling.

2.13. ITST anfører under A. 4 "Forslagets indhold" (s.3) følgende:

"Den model, som foreslås i lovforslaget, er fremtidssikret i forhold til den aktuelle dobbeltdækningsproblematik derved, at det indførte princip om lighed også vil kunne finde anvendelse, hvis det elektroniske kommunikationsnet bliver anvendt af flere end to udbydere eller til mere end to formål, ligesom princippet også kan bruges ved andre elektroniske kommunikationsnet end kobbernettet."

Cybercity:

Kan ITST oplyse, hvilke "*andre elektroniske kommunikationsnet*", som driver behovet for en lovændring? Det er umiddelbart Cybercitys vurdering, at den prismodel, som ITST med lovforslaget ligger op til, vil være i direkte modstrid med den måde, som tilsvarende ydelser prissættes inden for pt. ikke regulerede markeder. Eksempelvis anvender TDC selv en marginalprismodel inden for kabel TV, hvor tv-abonnementet som bekendt ikke reduceres fordi kunden måtte tegne internet-abonnement. I stedet er internet-abonnementet beregnet ud fra en marginalprismodel. Tilsvarende finder anvendelse inden for udbud af fiber, hvor prisen for den første tjeneste ligeledes ikke reduceres ved tilkomsten af ekstra tjenester. Samme princip anvendes inden for mobil kommunikation, hvor basis-tjenesten (tale) ligeledes ikke påvirkes af efterfølgende tilkommende tjenester.

ITSTs prisprincip er således i direkte modstrid med de almindeligt anvendte principper inden for prissætning af kommunikationsydelser inden for "*andre elektroniske kommunikationsnet*". Cybercity kan derfor ikke opfatte ITST's oplysning om, at indførelsen af 50/50 ved lov skulle give den såkaldte "fremtidssikring" som andet end et alibi. ITST har nemlig det problem med nærværende lovforslag, at lovforslaget tydeligvis alene er drevet af behovet for at kunne få lovliggjort TDC's samløstløsning. Der er med andre ord tale om en *Lex TDC-Samløst*², og denne form for *singulær lovgivning* er juridisk problematisk. Derfor forsøger man fra ITSTs side, at gøre lovændringen bredt anvendbar. Problemet herved er blot, at dette sker uden hold i virkeligheden.

Cybercity er ikke bekendt med nogen andre former for *elektroniske kommunikationsnet* der anvender det af ITST ønskede 50/50-princip til prissætning af tillægstjenester.

² Der henvises i den forbindelse til de problemer som Tvind-loven skabte.

2.14. ITST anfører under A. 4 "Forslagets indhold" (s.3) følgende:

"Derudover indeholder lovforslaget en ændring af lovens § 64, således at bestemmelsen kommer i ordret overensstemmelse med art. 4 (3) i adgangsdirektivet. Dette betyder blandt andet, at § 64 ikke forbyder videregivelse af oplysninger, hvis modtageren af oplysningerne ikke gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel, og at oplysningerne alene må anvendes til det eller de formål til hvilke(t), de er givet."

Cybercity:

Cybercity skal anmode ITST om at fjerne pågældende afsnit fra lovbemærkningerne. Ændringen af § 64 er alene af ganske ubetydelig sproglig karakter, og giver ikke videre adgang til videregivelse af oplysninger, end hvad den hidtidige ordlyd gav adgang til. Dette synes ITST fejlagtigt med dette afsnit at give indtryk af. Hverken i § 64 eller i adgangsdirektivets art. 4 (3) er det anført, at "det ikke forbydes at videregive oplysninger, hvis modtageren...". Der er alene tale om ITST's fortolkning af bestemmelsen og har ikke relation til den marginalt ændrede ordlyd i § 64, der ingen indholdsmæssig, men alene semantisk betydning har.

2.15. ITST anfører under A. 4 "Forslagets indhold" (s.3) følgende:

"Det er vurderingen, at den udveksling af oplysninger, som den foreslåede model forudsætter, om anvendelsen af et elektronisk kommunikationsnet mellem ejeren af nettet og gensælgere, herunder interne detailafdelinger, som sker i forbindelse med samtrafikken med henblik på, at gensælgerne kan vide, hvilken pris der betales for den enkelte forbindelse, ikke indebærer et problem i forhold til lovens § 64."

Cybercity:

Cybercity er uenig i at udveksling af oplysninger internt i TDC om konkurrenternes bredbåndskunder ikke indebærer et problem i forhold til telelovens § 64. De konkurrencemæssige fordele, som det objektivt konstaterbart giver TDC retail at modtage oplysninger om konkurrenternes kunder er beskrevet i selvstændigt afsnit ovenfor. Cybercity er uanset overbevist om, at ITST's bestræbelser på at lovliggøre TDC's samlerrabat også i en kommende sag vil blive underkendt af Teleklagenævnet –

idet det helt åbenlyst giver TDC konkurrencemæssige fordele at modtage de pågældende konkurrentoplysninger og dermed udgør et brud på Adgangsdirektivet Art.4(3).

2.16. ITST anfører under C. 2 "Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet" (s.6) følgende:

"Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet"

Cybercity:

ITST's oplysning er ikke korrekt. Det er eksempelvis meget bebyrdende for andre bredbåndsudbydere, at skulle matche de bredbåndspriser som TDC konsekvent markedsfører med samlerabat fratrukket. Andre bredbåndsudbydere er nødsaget til at matche disse priser, uanset at TDC's samlerabat er en PSTN-rabat (den markedsføres blot ikke som en sådan). Denne problemstilling er ITST udmærket bekendt med. Dertil kommer, at TDC's samlerabat fastholder kunderne på PSTN og dermed giver mindre trafik på VoIP og mobil. Samlet set er der tale om en favorisering af PSTN-teknologien og en overordnet favorisering af TDC.

2.17. ITST anfører under C. 2 "Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet" (s.6) følgende:

"Lovforslaget giver på samme måde mulighed for, at gensælgerne af elektroniske kommunikationsydelser bliver bekendt med, hvilken pris gensælgeren betaler for den enkelte forbindelse gennem fyldestgørende oplysninger om anvendelsen af netejers elektroniske kommunikationsnet. Herefter kan gensælgeren give rabatten videre til de enkelte slutbrugere, hvis gensælgeren ønsker det."

Cybercity:

ITST bør oplyse, om nogen gensælgere – udover TDC – har efterspurgt den af ITST foreslåede løsningsmodel? Det er ikke umiddelbart klart, hvad fordelene er for gensælgerne af pågældende mulighed for at kunne identificere konkurrenternes bredbåndskunder. Forestiller ITST sig eksempelvis, at eksempelvis Sonofon eller Telia efterspørger en løsning hvor selskabet kan udbyde rabatteret PSTN til kunder med

bredbånd hos Sonofon eller Telias konkurrenter? Og hvorledes vil ITST i det hele taget kunne føre tilsyn med, at de enkelte gensælgere ikke i deres kontakt til kunderne helt naturligt lader en bundlerabat afhænge af, at kunderne foretager et skifte fra anden bredbåndsudbyder til pågældende gensælger? Oplysningerne om konkurrenternes andele af gensælgernes kunder, vil jo flyde frit som følge af ITST's forslag til lovændring.

2.18. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.8) følgende:

"Princippet om, at forskellige tjenester, der deler anvendelsen af et elektroniske kommunikationsnet, deler omkostningerne ligeligt (50/50-princippet), har hidtil kun været gældende for LRAIC-prisfastsættelsesmetoden og for historiske omkostningers metode. Med præciseringen kommer princippet også til at gælde de to øvrige priskontrolmetoder, jf. lovens § 51 f, stk. 5, som er bedste praksismetoderne og slutbrugerprisen korrigeret for sparede omkostninger. Der er ikke tiltænkt nogen forskel i forhold til den praksis, som allerede følges af IT- og Telestyrelsen ved afgørelser efter LRAIC-prisfastsættelsesmetoden. [...] Fordelingsprincippet foreslås indført ved, at IT- og Telestyrelsen tildeles kompetence til at træffe afgørelse om at pålægge en udbyder med en stærk markedsposition (en SMP-udbyder) en forpligtelse om priskontrol og vælge en priskontrolmetode, jf. lovens § 51 f, stk. 4 og 5, hvor der tages højde for den samtidige anvendelse, når flere udbydere anvender det samme elektroniske kommunikationsnet samtidig."

Cybercity:

Cybercity betvivler at lovændring reelt er nødvendig for at kunne træffe afgørelse overfor TDC om en 50/50 omkostningsfordeling. Dette kunne reelt blot gennemføres ved en markedsafgørelse. ITST bør redegøre for, hvorfor ITST mener, at styrelsen er afskåret fra at anvende det pågældende omkostningsprincip over for TDC gennem en markedsafgørelse.

2.19. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.8) følgende:

"Dette skal ses i sammenhæng med telelovens § 1, hvorefter lovens formål blandt andet er at sikre balancen mellem tjeneste- og infrastrukturbaseret konkurrence."

Cybercity:

Her gentages ITST's tvivlsomme argument, og der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til nr. 11 ovenfor.

2.20. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.9) følgende:

"Det er opfattelsen, at ejere af elektroniske kommunikationsnet må udveksle visse oplysninger om anvendelsen af ejerens net med gensælgerne i forbindelse med afvikling af samtrafik. Dette ligger også som en forudsætning for lovens § 64 og adgangsdirektivets art. 4 (3)."

Cybercity:

Cybercity skal anmode om ITST's uddybning af, hvorledes udvekslingen af oplysninger, som beskrevet af ITST, skulle være en forudsætning for lovens § 64 samt adgangsdirektivets art. 4 (3). Der har ikke før TDC's samlerrabat blev introduceret i oktober 2006 været skabt en situation, hvor konkurrenternes oplysninger om deres respektive bredbåndskunder har været genstand for løbende udveksling fra TDC Branchesalg til TDC retail. At en sådan udveksling skulle være en forudsætning for de selvsamme bestemmelser, som Teleklagenævnet anvendte til at påbyde TDC at ophøre med at udveksle oplysninger, forekommer ikke at give nogen umiddelbar mening.

2.21. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.9) følgende:

"Der vil efter ministeriets opfattelse således være tale om samtrafikoplysninger, som stammer fra netejeren selv, og som således ikke er baseret på videregivelse af oplysninger om de enkelte kunder."

Cybercity:

Dette er ikke korrekt. Oplysninger om navn og adresse på Cybercitys bredbåndskunder hidrører fra Cybercitys bestillinger af delt anvendelse hos TDC Branchesalg. Oplysningerne opstår ikke af sig selv i Branchesalg, som det synes at være ITST's opfattelse. Cybercity er opmærksom på, at ITST forsøger at give indtryk af at § 64 slet ikke i den givne situation regulerer de oplysninger, der i forbindelse med ordregivning udveksles mellem Cybercity og TDC Branchesalg. Efter det oplyste, så er det åbenbart først i Branchesalg, at oplysningerne "opstår" og som en følge heraf, er det også Branchesalgs oplysninger til TDC retail, der reguleres af § 64, og giver anledning til ITST's hyppigt anvendte retningslinje om, at oplysningerne alene må anvendes til det formål hvormed de er givet. Cybercity og ITST er således uenige om fortolkningen af § 64 på dette punkt. Teleklagenævnet har tidligere underkendt ITST's fortolkning, og det er Cybercitys overbevisning at dette vil ske igen – alene af den årsag, at TDC Branchesalgs mulighed for at kunne opfinde relevante formål – hvis man skulle anvende ITSTs fortolkning – fuldstændigt ville underminere det tiltænkte beskyttelsesformål med §64.

2.22. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.9) følgende:

"Dette betyder, at oplysningerne alene må anvendes til de(t) formål til hvilke(t), de er givet, at de skal holdes fortrolige, og at de ikke må videregives til anden side, som gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel."

Cybercity:

Efter Cybercitys opfattelse er dette afsnit netop udtryk for den misforståelse ITST har af § 64. Videregivelsen stopper i Branchesalg. Når Cybercity har givet oplysninger til Branchesalg med henblik på leverance af bredbånd til Cybercitys kunder, så kan Branchesalg ikke efterfølgende blot videregive disse oplysninger TDC retail og give videregivelsen af oplysningerne et nyt *formål*. Dette er udtryk for en "informationsstafet", som Cybercity har svært ved at se skulle være lovlig, når der er tale om oplysninger der kan give klare konkurrencemæssige fordele.

2.23. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.9) følgende:

"De udvekslede oplysninger må således alene anvendes til de(t) formål, til hvilke(t) de er givet, og at oplysningerne derfor ikke må anvendes i markedsføringsøjemed."

Cybercity:

Denne sætning bør efter Cybercitys opfattelse udgå. Alternativt bør det præciseres, at der alene er tale om en ikke-udtømmende eksemplificering af hvad der forstås ved konkurrencemæssige fordele, da TDC herefter, hvis lovforslaget gennemføres vil kunne anvende de pågældende oplysninger til andre konkurrenceforvridende formål, bortset fra markedsføring.

2.24. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.9) følgende:

"De konkrete oplysninger om anvendelse af TDC's kobbernet kan i øvrigt ikke give en konkurrencemæssig fordel, idet det allerede i dag er muligt for en teleudbyder at få oplyst, om der er tale om mulighed for at etablere delt anvendelse på en given kobberforbindelse, og dermed om der er delt anvendelse af linien. Dette kan udbyderen få oplyst gennem TDC's elektroniske bestillingssystem til de pågældende linier. De oplysninger, som vil skulle udveksles som følge af den foreslåede model, er således oplysninger, som allerede i dag er tilgængelige for udbyderne på markedet."

Cybercity:

Først kan man spørge, hvorfor ITST overhovedet har behov for at dreje fortolkningen af § 64 så markant, som det med lovbemærkningerne er tilfældet, når nu "der er tale om oplysninger der allerede i dag er tilgængelige for udbyderne på markedet"?

Dernæst skal Cybercity bemærke, at ITST i adskillige sammenhænge har argumenteret for, at de oplysninger om konkurrenternes kunder, der ligger til grund for TDC's samlerabat allerede er kendt af udbyderne på markedet herunder også

TDC's retailafdeling. ITST har i den nyligt offentliggjorte årsberetning beskrevet deres standpunkt således:

"ITST lagde [...] også vægt på, at videregivelsen af de pågældende oplysninger ikke adskiller sig fra de oplysninger, der i sagens natur er nødvendig og sker ved bestilling af adgang til TDC's abonnentlinier. Der var således allerede på tidspunktet for udtalelsen i forvejen adgang for alle bredbåndsudbydere til at opnå kendskab til, at der var etableret henholdsvis ikke etableret bredbånd på en given linie."

Dette er en helt forkert udlægning af de forhold, der rent faktisk gør sig gældende for TDC's konkurrenter på bredbåndsmarkedet.

Det er stærkt betænkeligt, at ITST ikke er i stand til at se den markante forskel der er mellem løbende at få udleveret en komplet oversigt over samtlige kunder, der har bredbånd hos en konkurrent, og den situation hvor eksempelvis Cybercity opnår kendskab til om kunde der selv aktivt har henvendt sig til Cybercity og bestilt bredbånd, endnu ikke har opsagt sit hidtidige bredbånds-abonnement

Det giver i øvrigt naturligvis ikke nogen særlig konkurrencemæssig fordel at vide, hvorvidt en enkelt konkret kunde, der allerede har afgivet en ordre allerede har bredbånd hos en anden udbyder eller ej. Derimod er der oplagte konkurrencemæssige fordele for TDC ved at have komplet oversigt over hvilke af deres egne PSTN-kunder, der har bredbånd hos andre end TDC. En oversigt der i øvrigt løbende opdateres alt efter kundernes opsigelser, oprettelser, flytninger mv.

2.25. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 1" (s.9) følgende:

"De udvekslede oplysninger siger imidlertid ikke noget om, hvem slutbrugeren er kunde hos, hvilket produkt slutbrugeren aftager, hvilken pris produktet aftages til, eller hvem der betaler for xDSL-forbindelsen. Dermed er oplysningerne ikke egnede til at anvende til at målrette en markedsføringskampagne mod et særligt kundeselement."

Cybercity:

ITST synes at have misforstået, hvori de konkurrenceforvridende effekter består når TDC retail modtager oplysninger om hvilke slutbrugere, der aftager bredbånd hos en konkurrent til TDC retail. Hvorvidt der udveksles oplysninger om specifikt navngivne bredbåndsudbydere eller om anonymiserede bredbåndsudbydere, om hvilke bredbåndsprødkter der er tale om, hvilken pris produktet aftages til mv., gør i markedsføringsmæssig sammenhæng absolut ingen forskel, idet problemet er de potentielle konkurrencemæssige fordele der opnås. I netplanlægnings- eller markedsføringsøjemed er det således uden betydning for TDC retail (og andre gensælgere), om selskabets PSTN-slutbrugere er kunder hos Cybercity, eller hos andre alternative udbydere. En målrettet markedsføring har til formål at vinde xDSL-slutbrugere, uanset hvorfra.

TDC vil således med de oplysninger, som en rabatmodel giver dem mulighed for at opnå, få markante konkurrencemæssige fordele, der vil gøre det muligt for TDC – i forbindelse med selskabets generelle markedsføring - at designe denne markedsføring således, at kunder med bredbånd hos alternative operatører direkte adresseres med tilbud om særlige fordele ved skift til TDC.

Tilsvarende til den blotte oplysning om at den enkelte kunde aftager bredbånd fra en anden udbyder end TDC kunne bruges til TDCs planlægning af netudbygning mv.

2.26. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 4" (s.10) følgende:

"Der er tale om ny affattelse af bestemmelsen med henblik på en så nøjagtig implementering af art. 4 (3) i adgangsdirektivet og med henblik på at kunne gennemføre den foreslåede løsning af dobbeltdækningsproblematikken. Den nye affattelse afviger ikke væsentligt fra den tidligere affattelse."

Cybercity:

Cybercity er enig i at der alene foretages en ubetydelig sproglig ændring af lovbestemmelsen. Til gengæld må det konstateres, at ITST anvender denne anledning til et forsøg på at få gennemført ITST's fortolkning af § 64. ITST lovgiver i

lovbemærkningerne og forsøger med lovbemærkningerne at få presset en lovliggørelse af TDC's samlerabat igennem.

2.27. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 4" (s.10) følgende:

"Den anlagte fortolkning er imidlertid ikke i overensstemmelse med intentionerne med bestemmelsen og har givet anledning til betydelige praktiske problemer."

Cybercity:

Cybercity er uenig med ITST i, at Teleklagenævnets afgørelse af 9. oktober 2007 ikke skulle være korrekt i forhold til intentionerne med § 64. Intentionerne med § 64 må være at sikre en beskyttelse mod udveksling/videregivelse af oplysninger afgivet i samtrafikøjemed, der kan give konkurrencefordele. De praktiske problemer der nævnes, er alene affødt af TDC's bundlerabat, og det faktum at Teleklagenævnet fandt implementeringen ulovlig at praktisere. "De praktiske problemer", som ITST kalder det, skyldes med andre ord, at TDC ville udveksle oplysninger ulovligt. At det giver praktiske problemer for en lovbruder at udføre ulovlige handlinger er vel ikke et problem for hverken ITST eller den resterende del af telebranchen.

2.28. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 4" (s.10) følgende:

"Blandt andet er det ministeriets opfattelse, at det er uønskeligt, at et teleselskab, som gensælger et telefonabonnement til en forbruger, ikke kan få oplyst den præcise pris, som gensælgeren skal betale for linien hos ejeren af det elektroniske kommunikationsnet, og at gensælgeren ikke automatisk kan give en eventuel rabat (videre) til forbrugeren, hvis teleselskabet måtte ønske det."

Cybercity:

"Problemet" er selvskabt og alene affødt af TDC's Samlerabat, som ITST nu vil lovliggøre. Ingen andre gensælgere end netop TDC selv, har på noget tidspunkt efterlyst ITST's løsningsmodel, hvorfor det kan undre at det fremgår af lovbemærkningerne, at det er uhensigtsmæssigt at gensælgere ikke kan få oplyst

engrosprisen for PSTN-engros ydelsen. Ingen gensælgere ønsker ITST's løsningsforslag, der alene er designet af TDC til at give TDC yderligere fordele i konkurrencen på såvel telefoni som bredbånd.

2.29. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 4" (s.10) følgende:

"Det er balancen mellem disse to hensyn, som den foreslåede affattelse af lovens § 64 skal skabe."

Cybercity:

Cybercity skal bede ITST uddybe, hvilken ændring af ordlyden af § 64, der giver anledning til styrelsens bemærkning om at der med forslaget til lovændring skabes en "balance" mellem to forskellige hensyn.

2.30. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 4" (s.10) følgende:

"Direktivet indeholder ikke et generelt forbud mod at videregive samtrafikoplysninger. Modtagne samtrafikoplysninger må dog ikke videregives til andre, som gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel. Det er tale om en konkret vurdering, som skal foretages fra sag til sag. Modtagne samtrafikoplysninger må endvidere kun anvendes til det eller de formål til hvilke(t), de er blevet givet. Hvis for eksempel oplysninger er givet med henblik på at kunne beregne prisen for et samtrafikprodukt (billing), må oplysningerne ikke bruges til andre formål."

Cybercity:

Efter Cybercitys opfattelse, så indeholder adgangsdirektivets Art. 4(3) og telelovens § 64 en generel beskyttelse mod at TDC branchesalg kan videregive samtrafikoplysninger til TDC retail, når disse oplysninger er modtaget i Branchesalg fra eksempelvis Cybercity. Branchesalg modtager uomtvisteligt oplysninger fra Cybercity, når Cybercity afgiver ordre om delt rå kobber. Disse oplysninger skal være beskyttet i Branchesalg og alene anvendes i Branchesalg til det formål hvortil de er

givet. ITST fortolker bestemmelsen forkert, når ITST anfører, at pågældende oplysninger "stammer" fra Branchesalg. Det gør de jo helt oplagt ikke.

2.31. ITST anfører under "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1" under underoverskriften "Til nr. 4" (s.11) følgende:

"Kravet om, at oplysninger, der fremsendes eller opbevares, skal behandles fortroligt, indebærer, at indehaveren af oplysningerne skal tage aktive forholdsregler for at beskytte oplysningerne mod at blive tilegnet af uvedkommende. Således har Teleklagenævnet i afgørelse af 3. juni 2008 (j.nr. 07-027205) udtalt, at den omstændighed, at adgangen til oplysningerne forudsatte en overtrædelse af internt gældende instrukser, ikke i sig selv kunne bevirke, at indehaveren dermed på tilstrækkelig vis havde opfyldt sin forpligtelse til fortroligholdelse. Der tilsigtes ved forslaget ikke til en ændring heraf."

Cybercity:

Cybercity er enig i at de oplysninger Cybercity videregiver til TDC Branchesalg skal behandles fortroligt, og er tilfreds med at det præciseres, at TDC Branchesalg skal tage aktive forholdsregler for at "beskytte oplysningerne mod at blive tilegnet af uvedkommende". Som bekendt blev der i foråret truffet afgørelse om, at TDC havde forbrudt sig mod § 64, idet TDC Branchesalg havde videregivet oplysninger om Tele2's bredbåndskunder til TDC retail, hvilket resulterede i at TDC retail sendte markedsføringstilbud til Tele2's bredbåndskunder. Det vil være ønskværdigt, hvis ITST's præcisering giver anledning til en opstramning i TDC's systemer og procedurer for håndtering af data og lignende fra samtrafikparter.

Det er i øvrigt oplagt, at TDC Branchesalgs oplysninger om konkurrenternes kunder ikke bør tilflyde TDC retail. Og dette må gælde uanset om TDC retail indførte nok så mange "aktive forholdsregler". TDC Branchesalg er sidste stop for de af Cybercitys samtrafikoplysninger, der vil kunne give konkurrencemæssige fordele, og dette må gælde såvel før som efter ITST's forslag til lovændring.

-- o o o o --

Cybercity har ikke yderligere bemærkninger til ITSTs høring over lovgivningen af TDCs Samlerabat.

Venlig hilsen
Cybercity A/S

Nicholai Pfeiffer
Regulatorisk Chef

Høringsvar fra:

3

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

8. august 2008

Til Jacob Willer

J.nr. 08-035032 – Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

IT- og Telestyrelsen fremsendte den 4. juli 2008 udkast til lov om ændring af konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet vedrørende løsning af "dobbelt-dækningsproblematikken" og en mere effektiv håndhævelse af teleregulering i offentlig høring.

Selskabet bemærker indledningsvis, at problematikken skal løses på en måde der sikre, at der ikke indtræder konkurrenceforvridning, herunder, at videregivelse af oplysninger ikke skaber en konkurrencemæssig fordel for modtageren og samtidig således, at konkurrence på markedet opretholdes.

Selskabet har forstået, at baggrunden for lovforslaget bl.a. grunder i, at TDC gennem en år-række har opnået en overbetaling på kobberledningen samt afgørelse af 9. oktober 2007 fra Teleklagenævnet, der fastslår, at telelovens § 64 indeholder et generelt forbud mod udveksling/videregivelse af oplysninger, hvilket har besværliggjort en reel fordeling af omkostningerne ved leje af kobbernettet, idet det ikke i den gældende lovgivning er fastsat, hvordan omkostningerne skal fordeles, hvis flere udbydere eller tjenester samtidig benytter det samme kommunikationsnet.

Det nu fremsatte forslag bygger på en fordeling med 50/50, som indebærer, at udgifterne ved leje af kobberforbindelserne på engrosniveau skal fordeles ligeligt mellem de tjenester/teleudbydere, som aktuelt benytter forbindelserne.

3

Det synes uklart for selskabet, hvorvidt den foreslåede fordeling 50/50 ikke er konkurrenceforvridende. En mere detaljeret redegørelse for modellen ville efter selskabets opfattelse være hensigtsmæssig.

Af bemærkninger til lovforslaget anføres, at modellen som foreslås er fremtidssikret derved, at det foreslåede princip om lighedeling også vil kunne finde anvendelse, hvis det elektroniske kommunikationsnet bliver anvendt af flere end to udbydere eller til mere end to formål, ligesom princippet også kan bruges ved andre elektroniske kommunikationsnet end kobbernettet.

Den foreslåede fremtidssikring forekommer selskabet uklart for så vidt angår bemærkningen " ligesom princippet også kan bruges ved andre elektronisk kommunikationsnet end kobbernettet". Selskabet skal således opfordre IT- og Telestyrelsen til nærmere i bemærkninger til lovforslaget at redegøre herfor, herunder navnlig rækkevidden af den foreslåede bestemmelse.

Selskabet mener, at adgangsdirektivets artikel 4(3) indeholder et generelt videregivelsesforbud i det tilfælde en afdeling i egen organisation får en konkurrencemæssig fordel. Selskabet skal således opfordre IT - og Telestyrelsen til at sikre, at det fremsendte udkast til ændring af Teleloven er en rigtig fortolkning af adgangsdirektivet og dermed vil udgøre en korrekt implementering.

Med venlig hilsen

Ann-Louise Hansen
Advokat

Høringssvar fra:

Forbrugerrådet

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø
mk@itst.dk

7. august 2008

Anette Høyrup
Dok. 60360/ms

Høring om løsning af ”dobbeldækningsproblematikken”

Forbrugerrådet har ved brev af 4. juli 2008 modtaget IT- og Telestyrelsens udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (løsning af dobbeldækningsproblematikken), sagsnr. 08-035032.

Forbrugerrådet kan ikke støtte forslaget på nuværende tidspunkt ud fra følgende argumenter:

- Udvekslingen af kundeoplysninger er ikke proportionel
- Det er usikkert, om løsningsforslaget sikrer rabat til forbrugeren
- Det er tvivlsomt, om dobbeltbetalingen til TDC reelt ophører
- Teleklagenævnets afgørelse af 9. oktober 2007 er indbragt for domstolen, men endnu ikke afgjort
- Der savnes en endelig afklaring fra Kommissionen om, hvorvidt den foreslåede ændring i telelovens § 64 om forbud mod udveksling af kundeoplysninger er i overensstemmelse med adgangsdirektivet
- Det er uklart, hvorvidt modellen er den bedst egnede til at opretholde balancen mellem den infrastruktur- og tjenestebaserede konkurrence

Om emnet/baggrund:

Dobbeldækningsproblematikken drejer sig om det u hensigtsmæssige i, at TDC modtager dobbeltbetaling, når de som ejer af det rå kobber til fastnet- og bredbåndstelefone *både* modtager betaling fra egne kunder med

Foltestrøde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail: fb@fbnet.dk
Web: www.fbr.dk

fastnetsabonnement og fra konkurrerende selskaber, som lejer det rå kobber i forbindelse med salg af bredbåndsabonnementer. TDC får altså betaling for kobberforbindelsen 2 gange, når andre teleselskaber end dem selv udbyder bredbånd til deres fastnetkunder. For de telekunder som både har fastnet- og bredbåndsabonnement, betyder det samtidigt, at de betaler mere til finansieringen af kobbernettet end de kunder, som kun har et fastnetsabonnement.

IT- og Telestyrelsen foreslår i nærværende høring, at problemet løses ved fastsættelse af et princip om ligelig deling af omkostningerne på engrosniveau, således at de 2 selskaber deler omkostningerne for forbindelsen (50/50-princippet). For i praksis at kunne fordele udgifterne mellem selskaberne og eventuelt tildele rabatter til forbrugerne for at undgå dobbeltdækning, foreslås telelovens § 64 ændret således, at der åbnes for en udvidet adgang til udveksling af oplysninger om hvilke kunder, der har dobbeltabonnement/hvor der er delt anvendelse.

TDC's nuværende løsning af dobbeltdækningsproblematikken med indhentelse af oplysninger og tildeling af kunderabatter er kendt ulovlig af Teleklagenævnet (jf. Teleklagenavnets afgørelse af 9. oktober 2007). Det forhold samt det faktum at markedet for bredbånd er stødt stigende, må efter Forbrugerrådets opfattelse være baggrunden for, at IT- og Telestyrelsen finder sig nødsaget til at ændre lovgivningen.

Forbrugerrådets uddybende bemærkninger:

Indledningsvis bemærkes, at dobbeltdækningsproblematikken er uhyre kompleks, har strakt sig over flere år og givet anledning til stor uenighed i telebranchen. Set udfra et forbrugersynspunkt, kunne det umiddelbart synes naturligt at støtte en 50/50 løsning, idet lovliggørelsen af kundedataudveksling vil muliggøre tildeling af rabat til kunderne og dobbeltbetalingen til TDC ville dermed kunne undgås.

Forbrugerrådet kan imidlertid ikke støtte forslaget om løsning af dobbeltdækningsproblematikken (50/50) på nuværende tidspunkt udfra følgende argumenter:

- Udvekslingen af kundeoplysninger er ikke proportionel

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, åbnes der for udveksling af kundeoplysninger både selskaberne imellem og internt i de enkelte selskaber, hvor data fremover må flyde mellem engros- og detailafdelingerne. Det er Forbrugerrådets opfattelse, at en sådan vidtgående og automatiseret adgang til

udveksling af kundeoplysninger strider med proportionalitetsprincippet, da det er helt op til teleselskaberne at vurdere, hvorvidt de vil benytte sig af kunderabatter.

Det vil sige, at databeskyttelsesreglerne lempes generelt med det formål, at gensælgeren automatisk "kan give en eventuel rabat (videre) til forbrugeren, hvis teleselskabet måtte ønske det" jf. bemærkningerne til nr. 4.

I praksis vil det betyde, at en kunde som har abonnement hos 2 forskellige udbydere må finde sig i, at det selskab som eksempelvis ikke udbyder bredbånd, får vished om, hvem kunden i stedet har som udbyder, og hvad kunden betaler for ydelsen. Forbrugerrådet kan frygte, at denne adgang til kundeoplysninger øger risikoen for misbrug i form af målrettet markedsføring. Dette vil naturligvis stride imod reglen, men det vil formentlig være svært at løfte bevismæssigt, hvorvidt en uretmæssig brug af oplysningerne har fundet sted.

- Det er usikkert, om løsningsforslaget sikrer rabat til forbrugeren

Som netop anført fremgår det udtrykkeligt af lovforslagets bemærkninger, at adgangen til kundeoplysninger åbner for, at "teleudbyderen, hvis denne ønsker det, (får) mulighed for at lade besparelsen på engrosniveau komme den enkelte slutbruger (kunde) til gode" jf. de almindelige bemærkninger samt formuleringen ovenfor.

Det betyder altså, at det står teleselskaberne frit for, hvorvidt kunderne overhovedet skal sikres en besparelse i forbindelse med dobbeltdækning og dermed overbetaling til de selskaber, som får prisen dækket 2 gange. Det er dermed uvist, hvilken gavn forbrugerne får af regelændringen i praksis, uagtet at ministeriet netop har fokuseret på forbrugerrabatten, som ét af hovedformålene med lovforslaget.

- Det er tvivlsomt, om dobbeltbetalingen til TDC reelt ophører

Ifølge Jyllandsposten (artiklen "et tandløst indgreb" af 14. april 2008) er TDC's samlerabat til bredbåndskunder med henblik på at eliminere deres dobbeltbetaling, blevet finansieret ved hjælp af prisstigninger for fastnetskunder. Ifølge avisen har TDC hævet prisen 2 gange for selskabets 2 mio. fastnetskunder, så de reelt betaler for samlerabatten. Forbrugerrådet har alene kendskab til metoden gennem pressen, men må alligevel gøre opmærksom på, at det naturligvis er helt urimeligt, hvis nærværende løsning af dobbeltdækningsproblematikken fremstår som særlig fordelagtig for forbrugeren uden reelt at være det ud fra en samlet vurdering af prisfald og stigninger.

- Teleklagenævnets afgørelse af 9. oktober 2007 er indbragt for domstolen, men endnu ikke afgjort

Da TDC's praksis med samlerabat er blevet underkendt af Teleklagenævnet, finder Forbrugerrådet det naturligt at afvente endelig stillingtagen til løsning af dobbeltdækningsproblematikken, til landsretten har afsagt dom i sagen.

- Der savnes en endelig afklaring fra Kommissionen om, hvorvidt den foreslåede ændring i telelovens § 64 er i overensstemmelse med adgangsdirektivet

Det fremgår af Videnskabsministerens høringsnotat til Teleforligskredsen (jf. e-mail af 26. juni 2008) at spørgsmålet om, hvorvidt løsning af dobbeltdækningsproblematikken er i strid med EU-retten "er en diskussion, som bør tages i høringsprocessen", og at styrelsen i øvrigt afventer en tilbagemelding fra Kommissionens Tjenestegren vedrørende drøftelser om eventuelle konkurrencemæssige fordele for TDC. Forbrugerrådet ønsker at afvente en klar og endelig udmelding fra Kommissionen for bedre at kunne vurdere løsningen af dobbeltdækningsproblematikken. Det vil være positivt, hvis der samtidigt orienteres om, hvordan andre EU-lande løser eventuelle tilsvarende problemstillinger.

- Det er uklart, hvorvidt modellen er den bedst egnede til at opretholde balancen mellem den infrastruktur- og tjenestebaserede konkurrence

Forbrugerrådet finder det en smule bekymrende, at nærværende lovforslag tilsyneladende kun bakkes op af TDC. Så vidt Forbrugerrådet er orienteret er samtlige andre teleselskaber og nye udbydere af fibernet, energi og lign. imod nærværende forslag ud fra en betragtning om ineffektiv konkurrence. Set ud fra et forbrugerbeskyttelsessynspunkt er det helt afgørende, at løsningen understøtter den bedst mulige konkurrence på markedet for telefoni og bredbånd af hensyn til at sikre udviklingen af nye produkter og lavere priser. Ifølge IT- og Telestyrelsens redegørelse fra 2006 om problemstillingen slås det fast, at "forbrugeren ikke vil være påvirket af, om der sker en 50/50 eller 100/0 – fordeling af omkostningerne, idet pakken af telefoni og bredbånd (pga. konkurrencepresset) i begge tilfælde vil koste det samme".

Afslutningsvis skal Forbrugerrådet beklage, at lovforslagets indhold og konsekvenser fremgår af selve lovbemærkningerne, idet ændringerne i lovtekstens § 64 er minimale og fremstår helt ubetydelige. Forslagets kompleksitet samt det

forhold, at dobbeltproblematikken er forsøgt løst i teleforligskredsen inden den offentlige høring er uheldigt set ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt.

Forbrugerrådet kan som nævnt ikke støtte den foreslåede 50/50-løsning, sålænge ovennævnte punkter er uafklarede, og reguleringen medfører en efter vores vurdering ikke-proportional udveksling af kundeoplysninger. Forbrugerrådet deltager gerne i drøftelserne fremover og vil i den forbindelse meget gerne høre IT- og Telestyrelsens argumenter for og imod alternative løsninger af dobbeltdækningsproblematikken.

Forbrugerrådet har ingen bemærkninger til forslaget om en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen.

Med venlig hilsen

Mette Boye
Afdelingschef for Forbrugerpolitisk Center

Anette Høyrup
Jurist

Christian Ougaard

Emne: hørings svar til it&telestyrelsen

Fra: Vagn Jelsø [mailto:VJ@fbr.dk]
Sendt: 1. september 2008 12:25
Til: Jakob Willer
Cc: Anette Høyrup
Emne: hørings svar til it&telestyrelsen

Kære Finn Petersen og Jakob Willer.
Tak for et godt møde den 21. august om jeres udkast til lovændring vedr. dobbeltækningsproblematikken. Som nævnt i vores hørings svar af 7. august 2008 er vi bekymrede ved risikoen ved den udvidede mulighed for dataudveksling og usikkerheden om, hvorvidt en tilbagebetaling til forbrugeren reelt vil ske, samt usikkerheden om de konkurrencemæssige fordele ved forslaget.

Efter mødet har vi følgende supplerende bemærkninger.

Forbrugerrådet er fortsat bekymret over risikoen for misbrug af den nye adgang til udveksling af kundeoplysninger. Uanset at misbrug af oplysningerne til målrettet markedsføring vil være ulovlig, og uanset at der allerede i dag er mulighed for (ulovlig) misbrug, vil risikoen øges når videregivelsen af data ikke længere er ulovlig. Vi tager til efterretning at videregivelsen mht. erhvervsoplysninger er lidt mindre omfattende end det fremgik af vores hørings svar, men finder ikke at dette har substantiel betydning for vores bekymring vedr. udveksling af kundeoplysninger. I lyset heraf vil vi opfordre til at styrelsen, hvis udkastet bliver vedtaget, nøje overvåger praksis med henblik på en stramning af reglerne, hvis der konstateres tegn på misbrug.

Herudover finder Forbrugerrådet at det må være et hovedsigte med lovændringen, at forbrugerne kommer til at betale nogle priser, der i højere grad afspejler de reelle omkostninger. Vi må derfor fastholde, at det er problematisk at løsningsforslaget på ingen måde garanterer, at teleudbyderne vil lade besparelsen på engrosniveau komme den enkelte forbruger til gode. Vi accepterer, at en sådan garanti ikke lader sig lovfæste inden for den skitserede model, men må i lyset heraf opfordre styrelsen til løbende at offentliggøre oversigter over hvilke selskaber, der yder forbrugerrabatter der afspejler besparelsen - en mulighed, som I selv nævnte på vores møde. Vi har noteret os, at Kommissionen nu har afgivet deres endelige tilbagemelding om, de ikke finder den foreslåede løsning problematisk set udfra et konkurrencemæssigt synspunkt.

Grundet risikoen for datamisbrug og usikkerheden om tilbagebetaling til kunden, skal Forbrugerrådet foreslå, at der indsættes en 1 årig revisionsklausul i lovudkastet, så loven kan revurderes, når branchen og styrelsen har høstet nogle erfaringer.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø

Vagn Jelsø
Afdelingschef
Forbrugerrådet
vj@fbr.dk
tlf. 77 41 77 20
mobil 22 80 61 06

Forbrugerrådet, Fiolstræde 17, Postboks 2188, 1017 København K

Forbrugerrådet er en uafhængig forbrugerorganisation, der varetager alle forbrugeres interesser overfor erhvervsliv og myndigheder.

Forbrugerrådet er en paraplyorganisation, som består af omkring 30 landsdækkende organisationer, lokale forbrugergrupper og personlige medlemmer. Forbrugerrådet udgiver Danmarks førende forbrugermagasin Tænk (www.taenk.dk)

Høringssvar fra:

Forbrugerombudsmanden

Kim Svendsen

Fra: Filip Sundram på vegne af I-MAR - enhedspostkasse
Sendt: 8. august 2008 10:51
Til: I-MAR - Jurateam
Emne: VS: Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet - vores sag 08/05884
docId: <http://147.29.149.96/vtukoncp/DOK652332>
SJ: -1

t.o. /Filip

Fra: Kia Hee Gade (FS) [mailto:KNI@fs.dk]
Sendt: 8. august 2008 10:28
Til: I-MAR - enhedspostkasse
Emne: Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet - vores sag 08/05884

Forbrugerombudsmanden har modtaget udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet fremsendt ved mail af den 4. juli 2008.

Forbrugerombudsmanden har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Kia Hee Gade
Fuldmægtig, cand.jur.
Direkte tlf.: 32 66 90 13
E-post: kni@fs.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Forbrugerombudsmanden
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Høringsvar fra:

DI-ITEK

8. august. 2008

IT og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø
Att.: Jakob Willer
e-mail: mk@itst.dk

Høring over udkast til lov om ændring af lov og konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

ITEK takker for modtagelse af nyt udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, hvor ITST har anmodet om bemærkninger til de indholdsmæssige ændringer inden fristens udløb den 8. august.

Overordnede betragtninger

ITEK - og dermed DI - har noteret sig forslaget om at skærpe lovens håndhævelsesbeføjelser. Det er vores opfattelse, at behovet for en sådan skærpelse ikke fremstår veldokumenteret i lovforslaget og dets bemærkninger.

DI-ITEK er dog ikke afvisende overfor, at der kan være behov for at udvide omfanget af muligheden for idømmelse af bødestraf i forbindelse med overtrædelser af teleloven. DI-ITEK har dog noteret sig, at overtrædelser af forsyningspligtbestemmelserne alene kan sanktioneres med bødestraf i tilfælde af grove eller gentagne overtrædelser af bestemmelserne, hvilket vi bakker op om.

Men når vi taler om, at overtrædelser af ikke-diskriminationsbestemmelserne og gennemsigtighedsbestemmelserne tilsyneladende er helt uden bagatelgrænser, så forekommer dette ikke hensigtsmæssigt. Dette skal begrundes med, at selv mindre overtrædelser derfor vil medføre politianmeldelse med påstand om bødestraf, hvilket ikke står i forhold til omfanget af overtrædelserne. Hertil kommer, at netop disse overtrædelser i henhold til lovbestemmelserne, skal sanktioneres med bøder, hvis størrelser fastsættes i henhold til principperne efter konkurrenceloven. På den baggrund finder DI-ITEK det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt med sådanne regler, og opfordrer derfor til, at der sker en tilpasning af bestemmelserne, så de bliver på niveau med forsyningspligtbestemmelsen.

DI-ITEK står til rådighed, såfremt der er behov for yderligere uddybelse af ovennævnte

Med venlig hilsen

John Kristensen
Senior Advicer, M. sc.

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377
Danmark

di@di.dk
www.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

H.C. Andersens Boulevard 18
København V

Sundkrogskaj 20
København Ø

CVR: 16 07 75 93

Høringsvar fra:

Teleklagenævnet

Kim Svendsen

Fra: Filip Sundram på vegne af I-MAR - enhedspostkasse
Sendt: 8. august 2008 12:30
Til: I-MAR - Jurateam
Emne: VS: Teleklagenævnets bemærkninger til høring over udkast til ændring af teleloven

docId: <http://147.29.149.96/vtukoncp/DOK652583>
SJ: -1

Fra: Niels Jacob Clausen
Sendt: 8. august 2008 12:14
Til: I-MAR - enhedspostkasse
Cc: 'pbm@jura.au.dk'; Helle Röd
Emne: Teleklagenævnets bemærkninger til høring over udkast til ændring af teleloven

IT- og Telestyrelsens høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (Løsning af "dobbeldækningsproblematikken" og en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen) - styrelsens sagsnr. 08-035032

Teleklagenævnet skal herved fremkomme med følgende bemærkninger til ovennævnte høring:

For så vidt angår den del af telelovsændringerne, der i det fremsendte høringsmateriale er benævnt "løsning af dobbeldækningsproblematikken", har Teleklagenævnet noteret sig, at der i lovforslaget indgår en justering af telelovens § 64, hvorved direktivteksten i adgangsdirektivets artikel 4 (3) herefter er ordret implementeret i lovbestemmelsen. Nævnet har ligeledes noteret sig, at det er lovgivers vurdering, at de foreslåede ændringer i teleloven vil kunne løse dobbeldækningsproblematikken.

Teleklagenævnet skal bemærke, at lovforslagets bemærkninger vedrørende den justerede § 64 i teleloven efter nævntets opfattelse synes at tage sit udgangspunkt i en ganske klar og entydig fortolkning af adgangsdirektivets artikel 4 (3) både for så vidt angår bestemmelsens rækkevidde og intentionerne bag den. Nævnet finder det tvivlsomt, om direktivteksten i sig selv kan siges at give et tilstrækkeligt sikkert belæg for en sådan klar og entydig tolkning, som kommer til udtryk i lovbemærkningerne. Endvidere skal Teleklagenævnet præcisere, at nævnets afgørelse af 9. oktober 2007, som er fremhævet i lovbemærkningerne, blev truffet med henvisning til såvel den nugældende § 64 i teleloven som adgangsdirektivets artikel 4 (3).

Teleklagenævnet har ingen bemærkninger til den del af de foreslåede telelovsændringer, der vedrører en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen.

Med venlig hilsen

Niels Jacob Clausen
Specialkonsulent, cand.jur.
Direkte telefon: +45 3395 5232
E-mail: njc@vtu.dk

Sekretariatet for Teleklagenævnet
Bredgade 43
DK-1260 København K
Telefon: +45 3392 9700
Fax: +45 3392 9988
E-mail: sttpost@vtu.dk
www.teleklage.dk

Høringsvar fra:
Telia Danmark

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

Att. mk@itst.dk

Telia Danmark
Filial af Telia Nätjänster
Norden AB, Sverige
Holmbladsgade 139
2300 København S
Tlf.: 82 33 70 00
Fax: 82 33 73 09
CVR-nr.: 20 36 79 97
www.telia.dk

Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

IT- og Telestyrelsen har den 4. juli 2008 sendt udkast til lovforslag om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (løsning af "dobbeltdækningsproblematikken" og en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen) i høring.

DATO
8. august 2008

Indledningsvis skal Telia bemærke, at Telia grundlæggende tilslutter sig ønsket om at løse dobbeltdækningsproblemsstillingen, således at der ikke længere sker overbetaling til TDC.

Derimod kan Telia ikke tilslutte sig den foreslåede løsningsmodel, idet denne er konkurrenceforvridende både i forhold til andre operatører end TDC og i forhold til andre teknologier end PSTN-teknologien. Samtidig kan Telia ikke tilslutte sig de afledte konsekvenser for det gældende forbud mod videregivelse af oplysninger i Telelovens § 64, som indførelsen af den foreslåede løsningsmodel vil medføre.

Telia er principielt fortsat af den holdning, at den mest hensigtsmæssige model vil være en engrosmodel, hvor overbetalingen¹ fratrækkes engrosprisen for bredbånd. Dette forslag vil samtidig kunne gennemføres uden ændringer i gældende regulering.

Telia er imidlertid klar over, at der med det politiske forlig fra 2. april 2008 allerede er truffet politisk beslutning om løsningen af dobbeltdækningsproblemet. Men hvis formålet med den politiske aftale alene har været at lovliggøre TDCs samlerabatmodel, foreligger der et juridisk problem, idet denne løsning efter Telias opfattelse ikke kan lovliggøres uden samtidig at stride mod EU-retten. Hvis den politiske aftale derimod åbner mulighed for, at der reelt vil kunne ske en fordeling af overbetalingen ligeligt på engrosniveau mellem PSTN- og bredbåndtjenesterne, således at **både** engrosprisen for PSTN og bredbånd nedsættes, kan Telia støtte en sådan kompromismodel. En sådan model vil endvidere kunne gennemføres uden ændringer i § 64, såfremt LRAIC-prisen for bredbånd nedsættes **samtidig** med at der gives en kollektiv kompensation i form af en prisnedsættelse på alle PSTN-abonnementer.

¹ Vi anvender i det følgende begrebet "overbetaling" i stedet for "rabat", idet der reelt er tale om en fordeling af overbetalingen i form af en prisnedsættelse på engrosprodukter.

Nedenfor uddybes Telias bemærkninger til lovforslaget. Bemærkningerne er inddelt i følgende overordnede emner.

1. Løsning af dobbeltdækningsproblematikken
2. Princippet om forbud mod udveksling af oplysninger i § 64
3. Gennemførelsen af en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen

Ad. 1 Løsning af dobbeltdækningsproblematikken

Lovforslaget udgør udmøntningen af den telepolitiske aftale fra 2. april 2008 om en politisk løsning på dobbeltdækningsproblemstillingen.

Ifølge Videnskabsministeriets pressemeddelelse fra april var hensigten med den politiske aftale, at overbetalingen skulle deles *"ligeligt mellem kundens telefoni- og internetabonnementer, også hvis de to abonnementer er tegnet ved to forskellige selskaber – den såkaldte 50/50 løsning"*. Hensigten var, at aftalen både skulle sikre *"rabat til kunder, der har fastnet-abonnement og internetopkobling, samt en effektiv konkurrence mellem teleselskaberne"*. Pressemeddelelsen gav dermed den opfattelse, at overbetalingen ville blive delt ligeligt mellem fastnet- og internetoperatøren, hvilket ville indebære, at de nuværende engrosomkostninger for både gensalg fastnet og bredbånd ville blive reduceret.

Telia kan imidlertid konstatere, at det fremsendte forslag alene har til hensigt at indføre en prisnedsættelse på telefoniabonnementet. Dette betyder, at IT- og Telestyrelsen med lovforslaget alene har ønsket at lovliggøre TDCs nuværende samlerrabatordning.

Telia kan ikke tilslutte sig forslaget om at gennemføre en løsning, hvorefter der alene gives en prisnedsættelse til PSTN-operatøren.

Dette skyldes for det første, at modellen favoriserer TDC grundet selskabets dominans på PSTN-markedet. Dermed vil det fortsat primært være TDC, som vil kunne markedsføre et bundlet PSTN- og bredbåndsprodukt med tilhørende rabat. Dette vil være konkurrenceforvridende i forhold til andre operatører.

For det andet er der tale om en model, som savner tilslutning fra branchens fastnetoperatører i øvrigt.

Endelig vil gennemførelsen af løsningsmodellen ifølge IT- og Telestyrelsen indebære, at § 64 skal ændres, idet Teleklagenævnet har fastslået, at bestemmelsen ikke tillader TDC at udveksle oplysninger vedr. samtidig brug af kobberet til både PSTN og bredbånd. Det kan i den forbindelse undre, at IT- og Telestyrelsen ønsker at gennemtvinge en ændring af det hidtidige lovfæstede forbud i § 64 om

udveksling af oplysninger, blot for at gennemtvinge en løsning af dobbeltdækningsproblemstillingen, som der ikke er bred enighed om i branchen. For yderligere kommentarer til forslaget til ændring af § 64, henvises der til bemærkningerne nedenfor.

På baggrund af ovenstående kan Telia ikke tilslutte sig den foreslåede løsningsmodel.

Ad. 2 Princippet om forbud mod videregivelse af oplysninger i § 64

Det kan konstateres, at det fremsendte lovforslag vil ændre markant på den danske telelovgivning ved bl.a. at ændre på det EU-fastsatte forbud om, at der ikke må ske videregivelse af oplysninger, jf. Telelovens § 64.

Det anføres i lovforslaget, at den foreslåede udformning af § 64 indeholder en præcisering af den gældende implementering af art. 4 (3) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet).

Præciseringen indebærer reelt, at der foretages minimale ændringer i lovteksten. Det anføres endda direkte i lovbemærkningerne, at "*Den nye affattelse afviger ikke væsentligt fra den tidligere affattelse*". Telia er principielt enig i dette, men finder dog samtidig, at der også er tale om en stramning af det gældende forbud ved at ordene: "*herunder afdelinger..*" er blevet ændret til: "*og navnlig ikke afdelinger...*".

Det kan derfor undre, at der i lovbemærkningerne foreslås gennemført en væsentlig ændring af fortolkningen af bestemmelsen, hvorefter der ikke længere eksisterer et generelt forbud mod videregivelse af oplysninger, men hvor der fremover i stedet i hvert enkelt tilfælde skal foretages en vurdering af, hvorvidt den modtagende part gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel. Telia finder det problematisk, at IT- og Telestyrelsen med det fremsendte lovforslag hermed forsøger at gennemtvinge en væsentlig ændring i lovbemærkningerne, uden at dette understøttes af tilsvarende ændringer i lovteksten. Der er her tale om et enestående eksempel på, at man forsøger at "lovgive i motiver".

Derudover står Telia uforstående over for IT- og Telestyrelsens fortolkning af direktivteksten. Det fremgår af bestemmelsen, at "*de oplysninger, der modtages, må ikke videregives til anden side, og navnlig ikke til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere, som herved kunne opnå en konkurrencemæssig fordel*". Dette tolker Telia som at der eksisterer et generelt forbud mod videregivelse. At der samtidig henvises til mulige konkurrencemæssige fordele

anser Telia alene som en eksemplificering af risikoen ved udveksling af oplysninger. På denne baggrund stiller Telia spørgsmålstejn ved, om lovforslaget er i overensstemmelse med det bagvedliggende EU-direktiv. Det er derfor problematisk, at IT- og Telestyrelsen med lovforslaget forsøger at gennemtvinge sin egen fortolkning af bestemmelsen.

Det skal bemærkes, at den fortolkning som IT- og Telestyrelsen fremlægger i dette lovforslag svarer til den fortolkning styrelsen lagde til grund ved behandlingen af Cybercitys klage – en fortolkning som Teleklagenævnet tilsidesatte med nævnets afgørelse af 9. oktober 2007. Det er endvidere bemærkelsesværdigt, at selvom Teleklagenævnet fremhæver, at nævnet anser sin fortolkning for at være konform med det bagvedliggende EU-direktiv, tilsidesætter IT- og Telestyrelsens udkast til lovforslag dette uden at begrunde det nærmere i lovforslaget. Telia finder således intet sprogligt grundlag i lovtæksten for at ændre Teleklagenævnets udlægning.

Hertil kommer, at lovforslaget vil indebære en konkurrencemæssig fordel for TDC ved at lovliggøre, at TDC internt kan udveksle oplysninger om andre operatørers kunder, hvorved de hidtidige vandtætte skotter fjernes. Telia frygter, at lovforslaget åbner for, at TDC fremover kan opfinde formål, der "nødvendiggør" at der internt udveksles oplysninger om andre selskabers kunder. Det vil give TDC en helt uhørt konkurrencefordel bl.a. i markedsføringsøjemed, og vil endegyldigt cementere TDCs dominans på telemarkedet for så vidt angår fastnet- og bredbåndsydelser.

Endelig finder Telia, at forslaget til ændring af § 64 vil indebære en forringelse i forhold til kundernes krav om fortrolighed af personoplysninger, idet den enkelte kunde ikke længere vil have kontrol med sine personoplysninger. Når en kunde indgår aftale med for eksempel Telia, vil kunden afgive nogle oplysninger for at få sin bredbåndsforbindelse hos Telia. Dette forhold er reguleret af lov om behandling af personoplysninger. Telia videregiver oplysningerne til TDC alene med det formål at kunne opfylde aftalen med kunden. Men i medfør af lovforslaget vil disse oplysninger nu også kunne videregives internt i TDC til formål, som ikke vedrører Telias opfyldelse af aftalen med kunden. Telia finder dette forhold problematisk, idet det indebærer, at den enkelte kunde ikke længere vil have kontrol med, hvem der har adgang til kundens personlige oplysninger. Telia rejser derfor spørgsmålet om, hvorvidt lovforslaget er i overensstemmelse med loven om behandling af personoplysninger.

På baggrund af ovenstående kan Telia ikke tilslutte sig forslaget om en ændring af § 64 med det formål at give TDC adgang til at udveksle oplysninger om sine konkurrenters kunder. Telia skal derfor opfordre IT- og Telestyrelsen til at omformulere lovbemærkningerne, således at det eksisterende forbud mod udveksling af oplysninger opretholdes.

Ad. 3 Effektiv håndhævelse af telereguleringen

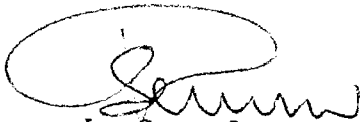
Forslagets bestemmelser om håndtering af efterregulering og processuel skadevirkning forekommer umiddelbart hensigtsmæssige. Telia kan støtte, at processuel skadevirkning kan indtræffe, uanset om tilsynsmyndighedens afgørelse måtte være foreløbig eller truffet som endelig afgørelse på det foreliggende (ikke fuldt tilstrækkelige) grundlag. Telia forudsætter dog, at parter og retligt berørte udbyderes interesse i både retssikkerhed (klageadgang) og gennemsigtighed (høring) ikke hermed indskrænkes eller tilsidesættes.

Herudover giver bestemmelserne med det sigte at fremme en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen ikke anledning til bemærkninger.

---0---

Dette brev sendes alene i elektronisk version.

Med venlig hilsen
Telia Danmark

Jens Ottosen-Støtt
Direktør

Høringssvar fra:

TDC A/S

Returadresse: Jura og Regulering, Teglhølmegade 1, 0900 København C,

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

E-post: mk@itst.dk

8. august 2008
J.nr. 1101-20129
henso/chfro

TDC's svar på høring om udkast til ændring af teleloven (dobbelt anvendelse og mere effektiv håndhævelse)

IT- og Telestyrelsen har den 4. juli 2008 sendt udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet i høring med henblik på løsning af "dobbeldækningsproblematikken" og indførelse af en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen.

Indledende bemærkninger

TDC finder det beklageligt, at det har været nødvendigt at foretage en præcisering af lovgivningen for at rette op på den tvivl om adgangen til at stille oplysninger om udnyttelsen af TDC's net til rådighed for relevante udbydere, som er blevet skabt ved – efter TDC's opfattelse – Teleklagenævnets forkerte afgørelser om fortolkningen af telelovens § 64.

Løsning af "dobbeldækningsproblematikken"

TDC noterer sig, at de foreslåede bestemmelser i udkastet om "dobbeldækningsproblematikken" åbner mulighed for, at TDC kan genoptage automatisk udbetaling af "samlerabat" til sine kunder og gensælgere, hvor slutkunden også anvender sin telefoniforbindelse til bredbånd. Det er for TDC afgørende, at udbydere, herunder TDC, hermed får mulighed for igen automatisk at kunne udbetale rabatten for dobbelt anvendelse af linjen baseret på kundedata om den enkelte kunde.

I bemærkningerne til lovudkastet anføres det, at "der har været et ønske om at løse "dobbeldækningsproblematikken", således at der ikke opnås overbetaling". TDC finder, at denne beskrivelse efterlader det indtryk, at der generelt har eksisteret en dobbeldækning af TDC's omkostninger på området, hvilket efter selskabets opfattelse ikke har været tilfældet. Den hidtil valgte ordning kunne imidlertid medføre en overdækning på den enkelte linje. På den baggrund bør bemærkningerne ændres for at afspejle de faktiske forhold,

TDC A/S
Teglhølmegade 1
0900 København C
Tlf. 66 63 77 77

Jura og Regulering
Teglhølmegade 1
0900 København C
Tlf. 66 63 72 51

Internet:
www.tdc.dk
E-mail:
regulering@tdc.dk

hvilket kan ske ved at tilføje følgende til ovenstående sætning: "...på den enkelte linje til slutkunden". Herudover har TDC ikke yderligere bemærkninger til denne del af udkastet.

Indførelse af en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen

TDC finder, at udkastets forslag til mere "effektiv håndhævelse af telereguleringen" er forbundet med flere retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Som begrundelse for ændring af teleloven henvises der i udkastet til, at IT- og Telestyrelsen i 2006-2007 gennemførte et strategisk eftersyn, hvor det blev konkluderet, at det kunne overvejes at styrke mulighederne for at håndhæve reguleringen effektivt.

TDC finder det dog relevant at fremhæve, at det af responsum vedrørende håndhævelse af telereguleringen¹, som lå til grund for IT- og Telestyrelsens konklusioner i det strategiske eftersyn, fremgår, at "det strategiske eftersyn, ikke har identificeret forhold, der i større omfang kan give anledning til overvejelser om fordele og ulemper ved at ændre reglerne."

Det fremgår videre af responsummet (side 118 og 135-136):

"Det konstateres imidlertid også, at loven såvel som fællesskabsretten på området er udtryk for et eksperiment med anvendelsen af forskellige adfærdregulerende redskaber, og at det bør være en forudsætning for en sådan lovgivning, at der ikke foretages så hyppige ændringer af pligtkataloget og dets udmøntning, at det er til hinder for en berettiget forventning om, at loven fastlægger nogenlunde stabile rammer for langsigtede investeringer. Skønt der ud fra en helt overordnet betragtning nok kan siges at være den fornødne konsistens, må det dog også konstateres, at der er gennemført nogle lovændringer i de senere år vedrørende de materielle pligtbestemmelser og myndighedernes kompetencer, som ikke er egnede til at skabe fuld tillid til rammeværkets stabilitet."

Heroverfor står, at responsummet alene identificerede en række forhold, der kunne overvejes nærmere. En sådan overvejelse ses ikke at være foretaget og det er ikke i udkastet nærmere begrundet, hvorfor de nuværende bestemmelser ikke er tilstrækkeligt effektive. TDC finder det derfor betænkeligt, at telelovens forpligtelser endnu engang strammes, uden at der er identificeret en nærmere begrundelse af behovet herfor.

Til § 1, nr. 3

I forlængelse af betragtningerne overfor bemærker TDC, at forslaget om, at indføre regler om processuel skadesvirkning i tilknytning til telelovens § 51f ikke er nævnt blandt de eventuelle lovændringer, der kunne overvejes. TDC

¹ Responsum om håndhævelse af telelovgivningen fra maj 2007, udarbejdet af lektor ved Århus Universitet Tom Latrup-Pedersen, side 141

finder, at den nuværende mulighed for at pålægge tvangsbøder, jf. telelovens § 111, er tilstrækkelig til at sikre, at parterne bidrager til at oplyse en sag tilstrækkelig, hvorfor behovet for at indføre en regel om processuel skadesvirkning er unødvendig. TDC har indtryk af, at § 111 kun er benyttet i ganske få tilfælde, hvilket indikerer et meget begrænset behov for at skærpe sanktionerne.

Med den foreslåede bestemmelse bliver det muligt for IT- og Telestyrelsen at efterregulere ellers endelige afgørelser således, at de får virkning med tilbagevirkende kraft. TDC finder det uklart om bestemmelsen også kan anvendes på afgørelser, hvor IT- og Telestyrelsen har anset sagen for fuldt oplyst, og hvor der – til trods herfor – efter afgørelsen fremkommer nye oplysninger, der giver anledning til, at der træffes en ny afgørelse.

Efter officialmaksimen er IT- og Telestyrelsens forpligtet til at oplyse en sag tilstrækkeligt forinden der træffes afgørelse i sagen, og IT- og Telestyrelsen bør derfor ikke som udgangspunkt kunne ændre allerede truffede afgørelser med tilbagevirkende kraft, som følge af fremkomsten af nye oplysninger. Det bør derfor som minimum være klart for parterne, hvornår en afgørelse træffes på et efter IT- og Telestyrelsens opfattelse ufuldstændigt grundlag og om der er risiko for, at afgørelsen efterfølgende kan ændres med tilbagevirkende kraft. Dette princip fremgår af § 70, stk. 3, men er ikke gentaget i den nye § 51f, stk. 11.

TDC foreslår derfor, at det i den nye § 51 f, stk. 11, 1. punkt, præciseres, at afgørelse på det foreliggende grundlag kun kan ske, idet omfang IT- og Telestyrelsen har efterspurgt de manglende oplysninger og har givet den pågældende part rimelig frist til at tilvejebringe oplysningerne. Det er et centralt punkt og bør understreges i regelsættet, at der under alle omstændigheder skal sikres en rimelig frist for at opfylde ønskerne om oplysninger. TDC foreslår samtidig, at det klart fremgår af den nye § 51 f, stk. 11, 2. punkt, at der kun kan foretages efterregulering, af en afgørelse truffet på utilstrækkeligt grundlag, jf. den nye § 51 f, stk. 11, 1. punkt.

Til § 1, nr. 6

Det fremgår, at efterregulering kun kan finde anvendelse, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

TDC finder dette betænkeligt ikke mindst henset til, at foreløbige afgørelser efter § 78, stk. 4, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Den operatør afgørelsen retter sig imod kan dermed risikere, at stå i en situation, hvor IT- og Telestyrelsen træffer en afgørelse i strid med god forvaltningsskik, men hvor operatøren ikke kan indbringe sagen for anden myndighed eller kan få efterreguleret forholdet, når endelig afgørelse foreligger.

TDC finder det endvidere betænkeligt, at efterregulering med tilbagevirkende kraft i sager om prisregulering, kun gælder for tredjemand. Sager om prisregulering er ofte kendetegnet ved at foregå i en iterativ proces, hvor omfanget af det nødvendige datagrundlag først identificeres i løbet af processen, og TDC vil typisk i den forbindelse skulle tilvejebringe betydelige mængder af data. IT- og Telestyrelsen kan i den forbindelse fastsætte meget korte svarfrister, som er umulige for TDC at imødekomme, og dermed risikerer TDC, at IT- og Telestyrelsen træffer en afgørelse på det foreliggende grundlag, uden at TDC senere kan få forholdet efterreguleret. TDC vil med den foreslåede ændring bære hele risikoen for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst uanset hvor præcist eller upræcist, styrelsen har efterspurgt informationer. På den baggrund finder TDC forslaget urimeligt og ude af proportioner og TDC mener, at dette element bør fjernes helt fra lovudkastet.

Til § 1, nr. 8

Det er TDC's opfattelse, at telelovens nuværende bestemmelser om straf i form af tvangsbøder, jf. telelovens § 111, indeholder tilstrækkelige muligheder for at pålægge en udbyder sanktioner som følge af manglende overholdelse af pålagte forpligtelser.

Til støtte herfor fremgår det af ovennævnte responsum², at det ved vurderingen af behovet for skærpede sanktioner bør indgå, "at der på trods af videregående straffebeføjelser i den tidligere regulering ikke har været anledning til at anvende straffehjemmelen i mere end ét tilfælde, der i øvrigt ikke længere er aktuelt, fordi den materielle forpligtelse er ophævet, jf. afsnit 7.6.4, og at håndhævelsen i øvrigt kan betjene sig af tvangsbøder i det tilsyneladende nødvendige omfang." I forbindelse med det foreliggende forslag ses der ikke at være foretaget en sådan vurdering og efter TDC opfattelse er indførelse af skærpede sanktioner helt ubegrundet.

Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt er det TDC's opfattelse, at det strafferetlige indhold som udgangspunkt bør fremgå direkte af lovteksten. TDC finder det derfor betænkeligt, at der indføres skærpede sanktioner på områder, hvor IT- og Telestyrelsen er overladt et betydeligt skøn til at fastlægge omfanget af forpligtelser, herunder detaljeringsgrad og opfyldelsesmåde. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at det er IT- og Telestyrelsen, der administrativt fastsætter indholdet af det strafferetlige forhold. Der må derfor efter TDC's opfattelse være en betydelig klarhed og stabilitet i det reguleringsmæssige regime, inden der indføres nye skærpede sanktioner på telerettens område. Dette er efter TDC's opfattelse særligt relevant i forhold til de to bestemmelser (ikke-diskriminering og gennemsigtighed), der foreslås omfattet af skærpet sanktionering.

² Side 119

Der skal i den forbindelse henvises til ovennævnte responsum hvoraf det fremgår (side 118):

"Der kan derfor være anledning til ved en senere lovrevision at vurdere behovet for at inddrage overtrædelse af forpligtelser fastsat i henhold til § 21 a, § 21 b, § 51 og § 76 a, samt eventuelt vilkår af konkurrenceregulerende karakter fastsat i henhold til anmodninger efter § 65 under lovens straffebestemmelse. En vurdering heraf kan formentlig bedst foretages, når det nuværende reguleringsregime har virket i en lidt længere periode."

Det er TDC's opfattelse, at det nuværende reguleringsregime endnu ikke har virket tilstrækkeligt længe. Eksempelvis er overgangsordningen fra det tidligere reguleringsregime endnu ikke ophørt, og IT- og Telestyrelsens tilsyn med TDC's standardtilbud, som følge af de nye markedsafgørelser, er endnu ikke afsluttet. TDC kan endvidere henvise til, at IT- og Telestyrelsen og TDC i flere sager er uenige om fortolkningen af ikke-diskriminationsforpligtelsen, hvilket nu er genstand for behandling ved Teleklagenævnet, ligesom IT- og Telestyrelsen har fundet anledning til at præcisere styrelsens forståelse af gennemsigtighedsforpligtelsen i forbindelse med IT- og Telestyrelsens høring over TDC's standardtilbud for marked 11.

Skærpelsen er særdeles vidtgående, idet der ved udmåling af sanktionen ved overtrædelse skal tages hensyn til den juridiske persons omsætning det seneste år forud for domsafsigelsen eller udstedelsen af et bødeforlæg, jf. § 112, stk. 4. Det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, at der ved bestemmelsen er skabt en parallel til konkurrencelovgivningen, og at der skal tages udgangspunkt i de samme principper for udmåling af bøde, der gælder efter konkurrenceloven.

TDC skal i den forbindelse bemærke, at det hverken fremgår af konkurrencelovens § 11 eller af praksis, at der foreligger en forpligtelse for dominerede virksomheder til at offentliggøre så detaljerede oplysninger, som følger af IT- og Telestyrelsens udmøntning af samtrafikreglerne. Det er derfor efter TDC's opfattelse ikke retvisende at drage en parallel mellem manglende overholdelse af telelovens regler om ikke-diskrimination og gennemsigtighed med overtrædelse af konkurrencelovens § 11. Det vil af samme grund være ganske byrdefuldt og uden proportionalitet at anvende samme bødeniveau som kendes fra konkurrenceretten. Hertil kommer, at der ofte vil være en sammenhæng mellem overtrædelse af konkurrencelovens § 11 og en tilsigtet eller realiseret økonomisk gevinst ved overtrædelsen, uanset at denne kan være vanskelig eller umulig at beregne i forbindelse med den konkrete overtrædelse. En tilsvarende sammenhæng består ikke i samme omfang i forhold til forpligtelserne om ikke-diskrimination og gennemsigtighed i telereguleringen.

Ændringen af telelovens § 112, stk. 1, nr. 2, indebærer, at straf kan ifaldes ved enhver uagtsom overtrædelse af ikke-diskriminationsbestemmelsen og gennemsigtighed.

Der skal bemærkes, at straf efter konkurrenceloven § 23 kun kan ifaldes ved forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser. TDC finder det uheldigt og urimeligt, at tilsvarende undtagelse som gælder efter konkurrenceloven ikke finder anvendelse ved overtrædelse af forpligtelserne om ikke-diskrimination eller gennemsigtighed, særlig henset til, at der på nuværende stadie ikke er fuld klarhed om fortolkningen af telelovens regler om ikke-diskrimination og gennemsigtighed.

Der er samtidig ikke i bemærkningerne anført en begrundelse for, at der skal gælde en anden vurdering af tilregnelserforholdet ved overtrædelse af forpligtelserne om ikke-diskrimination og gennemsigtighed end ved overtrædelse af konkurrenceloven.

Såfremt det fastholdes, at der er behov for en skærpelse af sanktionen ved overtrædelse af forpligtelserne om ikke-diskrimination og gennemsigtighed foreslår TDC derfor, at udkastets ændring af telelovens § 112 tilpasses således at 1) bødestraf alene kan ifaldes ved groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af forpligtelserne til ikke-diskrimination og gennemsigtighed svarende til konkurrencelovens § 23, eller 2) telelovens § 112, stk. 4 ikke finder anvendelse ved udmåling af straf for overtrædelser af forpligtelserne om ikke-diskrimination eller gennemsigtighed.

Med venlig hilsen

Anders Thomsen
Afdelingsdirektør
Tel. 66 63 73 50

Høringssvar fra:

Dansk IT

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

4. august 2008

Vedr. høring om forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

IT- og Telestyrelsen har den 4. juli 2008 udsendt udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet i høring og anmodet DANSK IT om kommentarer hertil.

DANSK IT takker herfor og hilser forslaget velkomment, idet DANSK IT ser såvel ændringerne vedr. "dobbeldækningsproblematikken" som skærpeisen af IT- og Telestyrelsens mulighed for effektivt at håndhæve telereguleringen, som en nødvendig og fornuftig korrektion af mangler, der er konstateret i den gældende lov.

Hvad angår dobbeltdækningsproblematikken, finder DANSK IT det væsentligt at adressere spørgsmålet om, hvem der får gavn af rabatten ved den delte anvendelse af et elektronisk kommunikationsnet. Som lovforslaget er udført p.t., er der således alene tale om regulering på engros-niveauet, hvilket DANSK IT finder ganske fornuftigt. Målet må dog efter DANSK IT's overbevisning være, at den af udbyder(en/ne) opnåede besparelse gives videre til slutbrugeren.

DANSK IT imødeser derfor gerne, at IT- og Telestyrelsen forpligter sig til efter en given periode på f.eks. et år at analysere lovforslagets virkninger for

slutbrugerne. Det kunne f.eks. være i form af en prisundersøgelse, der kortlægger, hvorvidt lovændringen har medført lavere slutbrugerpriser.

Det skal dog understreges, at DANSK IT grundlæggende støtter op om det foreliggende udkast til lovændring.

Med venlig hilsen

Tony Franke
direktør

Høringssvar fra:

Datatilsynet

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

Sendt til: mk@itst.dk

9. juli 2008

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2008-112-0116
Sagsbehandler
Jesper Husmer
Pedersen
Direkte 3319 3216

Vedrørende høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

IT- og Telestyrelsen har ved e-post af 4. juli 2008 anmodet Datatilsynet om eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til bemærkninger.

For god orden skyld skal Datatilsynet bemærke, at ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsforskrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, skal der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriet, Lovafdelingen.

Med venlig hilsen

Jesper Husmer Pedersen

Høringssvar fra:

Konkurrencestyrelsen

Kim Svendsen

Fra: Jakob Willer

Sendt: 13. august 2008 12:49

Til: I-MAR - Jurateam

Cc: Filip Sundram

Emne: VS: Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

til sagen

Jakob Willer

Kontorchef

Markedskontoret

Direkte telefon: + 45 3545 0119

E-mail: jw@itst.dk

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

IT- og Telestyrelsen

Holsteinsgade 63

DK-2100 København Ø

Telefon: +45 3545 0000

Fax: +45 3545 0010

E-mail: itst@itst.dk

www.itst.dk

Fra: Michael Fibiger (KS) [mailto:fib@ks.dk]

Sendt: 13. august 2008 12:28

Til: Hanne Pedersen; Jakob Willer

Emne: SV: Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

Konkurrencestyrelsen kan generelt støtte de foreslåede ændringer af teleloven, herunder især at forslaget indebærer en løsning, hvor detailafdelinger og gensælgere fremover vil kunne få oplyst indkøbspriser fra engrosafdelinger ift. det enkelte kundeforhold. Det giver detailafdelinger og gensælgere muligheder for at kunne videregive rabatter på engrospriserne til kunderne, således at prissætningen i detailledet kan ske i overensstemmelse med reglerne i konkurrenceloven.

Udkastet giver ikke styrelsen anledning til yderligere bemærkninger.

Konkurrencestyrelsen skal i øvrigt beklage den sene fremsendelse af dette høringssvar.

Mvh.

Michael Fibiger

Specialkonsulent/Special Adviser

Konkurrencestyrelsen, Danish Competition Authority

Nyropsgade 30

1230 København V

TF: +45 7226 8000

Fax: +45 3332 6144
Dir. tlf.: +45 7226 8102
E-mail: fib@ks.dk

Fra: Hanne Pedersen [mailto:hp@itst.dk] **På vegne af** I-MAR - enhedspostkasse
Sendt: 4. juli 2008 10:51
Til: I-MAR - enhedspostkasse
Emne: Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

Hermed fremsendes høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (Løsning af "dobbeltdækningsproblematikken" og en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen).

Det bemærkes, at der er frist for at fremkomme til høringsvar til den **8. august 2008**.

<<Offentlig høring DOK604582.pdf>> <<Udkast til lovforslag.pdf>>

Med venlig hilsen

Hanne Pedersen
Markedskontoret
Direkte telefon +45 35450301
Email: hp@itst.dk

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
DK-2100 København Ø
Telefon: +45 3545 0000
Fax: +45 3545 0010
E-mail: itst@itst.dk
www.itst.dk

Høringssvar fra:

Dansk Energi

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

mk@itst.dk

Rosenøms Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskeenergi.dk
www.danskeenergi.dk

Dok. ansvarlig: MOB
Sekretær: MOB
Sagsnr: 06/362
Doknr: 23

24-07-2008

Høring over udkast til ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (Løsning af "dobbeltdækningsproblematikken" og en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen)

Dansk Energis bemærkninger i det følgende angår den i lovudkastet foreslåede løsning på "dobbeltdækningsproblematikken".

For Dansk Energi er det afgørende, at den tilsigtede ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet medvirker til at understøtte den grundlæggende strategi i telepolitikken om at skabe en situation med reel konkurrence mellem flere forskellige typer af teleinfrastruktur.

Den i lovudkastet foreslåede 50/50 model er efter Dansk Energis opfattelse ikke i overensstemmelse med målet om fremme af infrastruktur-baseret konkurrence. Forslaget skaber således ikke i fornøden grad incitament for fremtidige investeringer i ny og mere avanceret access-infrastruktur. Sådanne investeringer er helt afgørende for, at Danmark kan bevare og udbygge sin position som førende IT-nation.

Når der i dag etableres ny access-infrastruktur som alternativ til TDCs kobber-accessnet, sker det som udgangspunkt med henblik på produktion af bredbåndskapacitet til brug for bl.a. nye innovative og avancerede informations- og kommunikationstjenester. Produktion af telefonitjenester er således ikke en afgørende faktor for en beslutning om etablering af konkurrerende infrastruktur. Efter Dansk Energis opfattelse bør omkostningsfordelingen i lovudkastet afspejle dette forhold for fremadrettet at sikre en rimelig balance mellem infrastruktur- og tjenestebaseret konkurrence.

Dansk Energi foreslår på den baggrund en omkostningsfordeling, der tager højde for, at fastnetstelefonien til stadighed mister betydning på markedet, og som stimulerer til fortsatte

investeringer i ny infrastruktur. Dette indebærer, at mindre end 50% af rå kobber omkostningerne bør allokere til telefonidelen i tilfælde af delt anvendelse.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Morten Baadsgaard

Høringssvar fra:

Advokatrådet

Advokatrådet

Indkommet
IT- og Telestyrelsen
14 AUG. 2008

ADVOKAT

SAMFUNDET

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

hp@itst.dk

DATO: 12. august 2008
J.NR.: 04-014102-08-0703
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

Ved e-mail af 4. juli 2008 har IT- og Telestyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Lovudvalg, og Advokatsamfundet skal herefter bemærke følgende:

Advokatrådet finder det hensigtsmæssigt, at "dobbeltdækningsproblematikken" løses, således at der tages behørigt hensyn til, at flere teleudbydere samtidigt benytter det samme elektroniske kommunikationsnet. En fordeling af omkostningerne forekommer således hensigtsmæssigt, og det er i den forbindelse vigtigt, at løsningen er ikke-diskriminerende og ikke medfører, at konkurrencen mellem de forskellige teleoperatører fordrejes. Advokatrådet har ikke grundlag for at vurdere, om det er tilfældet med den foreslåede model, men opfordrer IT- og Telestyrelsen til, at dette nøje vurderes.

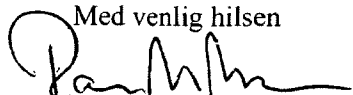
For så vidt angår § 64 i udkast til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, bør det nøje sikres, at ændringen er i overensstemmelse med det underliggende adgangsdirektiv. Efter ordlyden af adgangsdirektivets artikel 4(3) kunne bestemmelsen forstås således, at den indeholder et generelt videregivelsesforbud, der navnlig kan overtrædes, hvis en enhed i videregiverens egen organisation tildeles en konkurrencemæssig fordel, og ikke et kvalificeret videregivelsesforbud. Dette synes også i overensstemmelse med Teleklagenævnets fortolkning af den nuværende § 64. Det bør således nøje sikres, at den tilsigtede præcisering fortsat udgør en korrekt implementering. Tillades videregivelse må der af retssikkerhedsmæssige grunde være meget klare rammer for til hvem og med hvilket formål.

Advokatrådet anerkender behovet for en effektiv håndhævelse af telereguleringen. I forbindelse med spørgsmålet om processuel skadevirkning og konsekvenserne heraf,

er det generelt Advokatrådets opfattelse, at sådanne ændringer må være behørigt begrundet. Ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn bør IT- og Telestyrelsen foretage en nøje afvejning af, om en effektiv håndhævelse af reglerne fordrer, at foreløbige afgørelser eller afgørelser på det foreliggende grundlag ikke skal kunne ændres til gunst for udbyderen, selv om det måtte vise sig, at afgørelsen er forkert.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen